ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΣΤΑΔΙΟΥ 66^Α — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 59

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ . . ΔΡΑΧΜΑΙ 50
ΑΜΕΡΙΚΗΣ . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 3
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ . . Λ.ΑΓΓΛΙΑΣ 1

ΑΘΗΝΑΙ Πεμπτη 15 Μαΐου 1930

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ..

«Ἡ Ἀλήθεια εἶνε κακὸ ζουλάπι. Ὅσο χτυπιέται τόσο θερμαίνει».

ΣΠ. ΜΕΛΑΣ

Ὁλίς τὰ ἔργα του, αἱ ὕβρεις καὶ τὰ ψεύδη του μᾶς ἐξώρισαν καὶ τὸν ἀποκαλύψαμεν, προβολεῖα του ἀντήχησαν ἀπαντοῦ.

Ἄφροὶ λύσσης ἀντὶ καπνῶν, ἢ ἦσαν ἄφροὶ καὶ καπνοὶ καὶ ὕβρεις καὶ μίση καὶ ἐμπάθειαι, ἐξεύθησαν ἐναντίον τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς, διότι τὸν κατήγγειλεν θαρραλέα καὶ δημοσία ἀπονοῦντα, μικροπολιτικόν, παπατζοκάπηλον, ὑβριστὴν καὶ ἐκμεταλλευτήν.

Ὁ κ. Παναγιώτης Τσιτσίλιος ποτὲ Κοσμᾶ, δεχθεὶς κατακέφαλα τὸ ἀνηλεὲς κτύπημα τῆς ἀλήθειας—«τοῦ κακοῦ ζουλαπιοῦ καὶ τὴν φρᾶσιν τοῦ κ. Σπ.Μελᾶ ἀστρατούνιο» – παραπαίει καὶ περιφέρομεῖ μὲ τὴν ταρταρινικὴν φωνήν» του, ὡς μεταμεσονύκτιος μάτρις τῆς ταβέρνας ποὺ ἔκλεισε τὴν εὐστάθειάν του. Ἐκεστομώθη ὁ «πατριδοκάπηλος» κυριολεκτικά. Ἔμεινεν εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ καθηλωμένος καὶ ἀναπολόγητος. Δὲν ἠξεύρει νὰ προτάξῃ ἀληθείας καὶ νὰ ἀντιτάξῃ ἐπιχειρήματα, διὰ νὰ ἀνασκευάσῃ τὰς σαφῶς διατυπωθείσας κατηγορίας μας.

Οἱ ὀλιγάριθμοι «φίλοι του» ἐδήλωσαν ὑποκριτικῶς καὶ διεστραμμένως:

—Μὰ τί τοὺς ἔκαμεν;

Τί μᾶς ἔκαμεν;

Ἂς λησμονήσωμεν τί ἔχει πράξει – ὅταν ἦτο μονάρχης» τῆς νήσου. Τί ἔκαμε – ἀφ' ἧς στιγμῆς βουλευτὴς ἐξελέγη τὴν «φωνήν» του—ἂν σημειώσωμεν, θὰ καταρτισθῇ κατηγορητήριον ἀρκετόν, συντεθημένον ἀπὸ τὰ ἀποσπάσματα ὅλων του τῶν πράξεων κατὰ τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Θὰ παραλείψωμεν σήμερον πολλάς, τὰς βαθυτέρας ἴσως, τῶν ἀνεπιδείκτων πράξεων. Θὰ φυλακτερήσωμεν ἁπλῶς τὴν ἱστορίαν—νὰ μάθωμεν τὸ ποιόν τοῦ—τὴν ὁποίαν ἔγράψεν ἰδιοχείρως, καὶ θὰ ὑπενθυμίσωμεν αὐτὸν καὶ τοὺς «φίλους του» ἐπὶ τοῦ ἐκκρίνονται ὅτι λησμονοῦν.

Ἄς ἴδωμεν τὸν λόγον εἰς τὴν ἀρχήν, τοῦ κακοῦ αὐτοῦ ζουλαπιοῦ ἡ ὁποία θὰ μᾶς ὁμιλήσῃ τὴν πείθουσαν φωνήν της, τὴν τοῦ ἔργου του.

Τὸ πρῶτον φύλλον τῆς ἐφημερίδος του 8 Δεκεμβρ. 1924 γράφει περὶ τῆς κατασκευῆς λιμένος εἰς τὴν Ἄμμον», εἰς δὲ τὸ ἑπόμενον διθυραμβικὸν ἀρθρίδιον, φέρων τίτλον ΛΙΜΑΝΙ, ΛΙΜΑΝΙ ΛΙΜΑΝΙ, καὶ εἰς τὸ μεθ' ἑπόμενον ἀναφέρει μὲ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν ὁποίαν τάδε φθέγγεται ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἡ ἀνάγκη τῆς νεωνήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος εὑρίσκονται τρεῖς ἐξέχοντες συμπολῖται μας ἄνθρωποι ἐκπεπαιδευμένοι ἀπὸ τὴν μεγάλην Σχολὴν τῆς πείρας, τῆς πείρας καὶ τῆς ἀναγκαιότητος. *Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχω ὅτι θὰ κατορθώσουν νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸν σκοπόν τῶν.*

Τὸ τοῦδε ἑπόμενον φύλλον τῆς ἡμερίδος του δημοσιεύει συνέχειαν του μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας τοὺς κ. κ. Δηλαβέρη, Ἀνδρεάδη καὶ Τριφύλλη καὶ τὴν ἀκριβοεπληρώθη — εἶνε ἀξιόλογον — ὅπως καὶ τὴν μίαν ἐκείνην δημοσίευσιν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» Ἀθηνῶν - Πειραιῶς ἀποστηρίζων οὕτω τὰ «κυθηραϊκὰ συμφέροντα». Εἰς τὴν προκείμενον ἔλλωστε τῆς ἐφημερίδος ἀναφέρει, ὅτι αὕτη εἶνε «ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ».

**Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν. Ὁ κύριος Τσιτσίλιος ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τὴν ἄψυχον καὶ κατεπτοημένην τοῦ «Φωνὴν» ἐκτὸς τῶν 1000 δρχ. τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Γ. Δαλάκη, ὑπεστήριξε τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ διὰ ζώσης φωνῆς. Κυριακὴν 25 Ἰουλίου 1925 ἐκφωνεῖ λόγον εἰς τὸ ἐν Ποταμῷ καφενεῖον τοῦ Λειβαδίτου ὑπὲρ τοῦ λιμένος «Φυρῆς Ἄμμου» καὶ τηλεγραφεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι ὁ ὑπὲρ τοῦ λιμένος ἔρανος εἰς Ποταμὸν θὰ ὑπερβῇ τὰς 100.000 δρ. Τὸ δημοσιευθὲν τηλεγράφημα εἰς τὴν ἐφημερίδα του τῆς 31 Ἰουλίου ἐπιλέγει: *«Χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐνθουσιασμοῦ ἐπὶ ἐκπληρώσει ἑνὸς τόσον διακαοῦς πόθου,—σύντομα καὶ κατηγορηματικὰ βεβαιώνει διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου— εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τινὲς μὴ διαθέτοντες μετρητὰ ὅπως συνεισφέρωσιν εἰς τὸν διενεργούμενον ἔρανον ἐδήλωσαν ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκχωροῦν ὡρισμένα κτήματα τὸ εἰσπραχθησόμενον δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν ἀντίτιμον θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος εἰσφορὰν των. Οὕτω ὁ κ. Παναγ. Χλέντζος ἡ Μπάϊλος ἐξεχώρησε ἐν ἐκ τῶν κτημάτων του ἀξίας δραχμῶν 2.000».*

**Ἐν τούτοις, ἐν ᾧ ἐπροφητεύετο κατηγορηματικὰ ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος εἰς «Φυρὴν Ἄμμον» δὲν ἔγινεν. Ὁ πολύκλαυστος Χαράλ. Ἀρώνης ἔγραψε κάποτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων «*Ἐάν ὁ κ. Τσιτσίλιος δὲν ἐπρόδιδε τὸν ἀναληφθέντα ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς λιμένος εἰς «Φυρὴν Ἄμμον» καὶ δὲν ἐτορπίλιζε τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἰδέαν ἀσφαλῶς τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ ὄνειρον θὰ ἦτο πραγματικότης*» Καὶ δὲν εἶχε καθόλου ἄδικον ὁ πολύκλαυστος συναγωνιστής! Ὁ λοβιτουρατζῆς κύριος τοῦ ποτὲ Κοσμᾶ, ἐπρόδωσε καὶ ἐτορπίλισε ἀπὸ ΣΥΜΦΕΡΟΝ τὴν ὡραίαν αὐτὴν προσπάθειαν. Ἰδοὺ δὲ ἀμέσως πῶς. Μετὰ ἕναν ἀκριβῶς μῆνα, ἀφ' ἧς εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Ποταμοῦ ἐρητόρευε καὶ εἰσέπρατε ὑπὲρ τοῦ λιμένος—91.400 δραχμ.—ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους, οὓς ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα του τῆς 15 Δεκεμβρίου 1925. «*Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέβη μὲ τὴν Χώραν, θέλει συμβῇ ἀσφαλῶς εἰς τὸ μέλλον καὶ μὲ τὸν Ποταμόν. Ἡ ζωὴ τῆς νήσου γράφει, προοδευτικῶς ἐξελίσσεται, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκεντρωθῇ οὔτε εἰς τὸν Ποταμὸν οὔτε εἰς τὴν Χώραν. Τὸ μέλλον τῆς νήσου εἶναι τὸ παράλιον «πρὸς τὸ Διακόφτι!»*

Ὑπὲρ τοῦ λιμένος «Διακόφτι» ἢ μᾶλλον μὲ τὸ πρόσχημα αὐτὸ ὑπὲρ τοῦ λιμένος τῆς τσέπης του ὅμως ἐταξίδευσε βραδύτερον εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἀπ' ἐδῶ, ὁ ἀμφιβόλου προελεύσεως καὶ κατευθύνσεως πατριώτης (!!), ἔφυγε κρυφά. Εἰς οὐδένα δὲ ἀνεκοίνωσε τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεώς του εἰς Αὐστραλίαν. Εἰς τὴν ἐφημερίδα του τῆς 31 Αὐγούστου 1926 δημοσιεύεται ἐνυπόγραφος ἐπιστολή του γραφεῖσα δῆθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ διὰ τῆς ὁποίας τάδε λέγει.

***«Πολλοὶ θὰ παραξενευθοῦν πῶς ἀπεφάσισα νὰ ταξιδεύσω μέχρι τῆς Αὐστραλίας. Πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς περιεργείας των δὲν ἔχω παρὰ νὰ τοὺς πληροφορήσω, ὅτι τὸ ταξεῖδι μου αὐτὸ ὀφείλεται τὸ μὲν εἰς τὴν ἀνήσυχον ἰδιοσυγκρασίαν μου, τὸ δὲ εἰς τὴν πίεσιν τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ Ἑλληνικοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὁποία ἐσχάτως, ἀπέβη καταθλιπτική. Ἄλλωστε ἕνα ταξεῖδι μέχρις Αὐστραλίας μ' ἐτραβοῦσε πάντοτε, καὶ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. Ἐπεθύμουν νὰ γνωρίσω καὶ ἐγὼ τὴν χώραν ἐκείνην, ἡ ὁποία μοῦ ἐστέρησε, διὰ παντὸς δυστυχῶς, προσφιλῆ ἀδελφὸν καὶ ν' ἀντιληφθῶ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ δαιμόνιον πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἔσκηψε τὴν σημαίαν τῆς πολυσχιδοῦς του δράσεως».*

«Καὶ . . . ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τῆς ταχυπλόου «Ἀρκαδίας» κ.λ.π. κ.λ.π».

Αὐτοὶ λέγει ὅτι ἦταν οἱ λόγοι τῆς μεταβάσεως του εἰς τὴν μακρυνὴν Ἤπειρον, συναισθανόμενος τὴν ἀδυναμίαν του νὰ ὑπάρξῃ νέος εὐθὺς καὶ τίμιος πρὸ τοῦ ἀπατωμένου κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἡ δρᾶσις του εἶνε εἰς πάντας γνωστὴ ὅπως γνωστὴ εἶνε καὶ ἡ ἐνυπόγραφος ἐπιστολή του πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ διὰ τῆς ὁποίας χαρακτηρίζει τὸν τότε Μητροπολίτην τῆς Αὐστραλίας «Κύναιδον» ὅπως ἄλλωστε ἐχαρακτήρησε καὶ τοὺς ἀποφοίτους τοῦ Γυμνασίου μας εἰς τὸ ἑστιατόριον «Ἐλευθερία».

Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐξ Αὐστραλίας ἐφοδίασε μὲ συστατικὰς ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐκεῖ φίλους του ὁπαδοὺς ὅλους τοῦ ψευτοπαπᾶ Ἀντωνίου Βαράκλα τὸν πασίγνωστον Πολύβιον Λεκὲν τὸν ὁποῖον διὰ τῆς ἐφημερίδος του συνιστᾶ ὡς «Ἐθναπόστολον». «*Τὸ ἔργον τοῦ κ. Λεκοῦ γράφει, ἀποβλέπει καθῆκον Ἱερὸν καὶ ἐπιβάλλει εἰς πάντα Ἕλληνα πτωχὸν ἢ πλούσιον, μεγάλον ἢ μικρὸν «νὰ τὸν ἐνισχύσῃ διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συνδρομῆς του».Ὁ Πολύβιος Λεκές, ἐξυπάτησε εἰς Αὐστραλίαν οὐκ ὀλίγους συμπολίτας.

—Αἱ πράξεις τοῦ κ. βουλευτοῦ μας ἔχουν ἐπιτηδειότητα ἀλλ' δὲν τιμοῦν καθόλου τὴν ἐντιμότητά του· μᾶς ἔγραφε πρὸ μηνῶν ὁ φίλος κ. Σπ. Ζαντιώτης ἐξ Αὐστραλίας.

Κλείοντες ἐδῶ τὰ περὶ Λιμένος καὶ Αὐστραλίας κεφάλαια τῆς ἱστορίας του, θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ περὶ Γυμνασίου.

Τώρα μυστικὰ δὲν ὑπάρχουν. Δὲν ὑπάρχει πλέον ὡς μυστικὸν ὅτι «ἐκμεταλεύθη» ὁ κύριος αὐτὸς καὶ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Γυμνασίου. Ἐπὶ τοῦ θέματος ὁμιλοῦν τὰ φύλλα τοῦ ἡμερολογίου του καθαρὰ καὶ ξάστερα. Εἰς τὸ δεύτερον φύλλον του γράφει:

«Μία ἀξιέπαινος ἐνέργεια ἐπέτυχεν ὥστε εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Νήσου μας νὰ ἱδρυθῇ Γυμνάσιον εἰς ὃ προσετέθη κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τετάρτη τάξις. Τὸ Γυμνάσιον αὐτὸ ἀριθμεῖ ἤδη ἑκατὸν πέντε μαθητὰς ἐπιμελεῖς καὶ τακτικοτάτους», ἀφοῦ δὲ βραδύτερον δι' ἄρθρου του συνιστᾶ τὴν ἵδρυσιν ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου εἰς Ποταμέν, εἰς τὸ φύλλον τῆς 15ης Ἰουλίου 1925 τῆς ἐφημερίδος του γράφει:

«Ὁ Γυμνασιάρχης Κυθήρων διὰ τῆς ἀπὸ 14 Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 188 ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐζήτησε ἄδειαν συστάσεως δωδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς μὲ τὸ δικαίωμα συλλογῆς ἐράνων πρὸς ἵδρυσιν Γυμνασιακοῦ Μεγάρου ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ. Ἂς εὐχηθῶμεν νὰ πραγματοποιηθῇ ταχέως ὁ εὐγενὴς σκοπὸς τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διότι ἀναμφιβόλως ἡ παιδεία πρέπει νὰ [illegible] ἐκ μέγας [illegible] στερα καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέγαρα τῆς θέμιδος. Διότι ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει τελεία παιδεία ἡ Δικαιοσύνη παραμερίζεται».

Ἀντετάχθη ὅμως βραδύτερον διὰ τὴν ἵδρυσιν Γυμνασιακοῦ Μεγάρου, ὅταν δὲν τοῦ ἔδωκαν τοὺς ἐράνους νὰ κτίσῃ ΑΥΤΟΣ τὸ Γυμνασιακὸν Μέγαρον εἰς Καρβουνάδες. Αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος «μικροπολιτικὸς» τρόπος τῆς «ἐκμεταλλεύσεως» τῶν πέριξ τῆς Καρβουνάδας κατοίκων. Ἡ πρότασίς του δὲ εἰς τὴν βουλὴν τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ὅπως καταργηθῇ τὸ Γυμνάσιον μας, παρουσιάζει παραστατικώτατα τὸν κύριον αὐτὸν τοῦ ποτὲ Κοσμᾶ.

Ὁ χωρὸς δὲν ἐπαρκεῖ δυστυχῶς νὰ ἱστορήσωμεν σήμερον ὁλόκληρον τὸ βοερὸν ἔργον του. Ἀντιγράψαμεν ἁπλῶς ὀλίγα φύλλα τοῦ ἡμερολογίου του, ὅπου αὐτὸς τὰ ἔγραψεν ὅ,τι ἔγραψεν, ἀποκρύπτων τὰ λοιπὰ—τὰ σοβαρώτερα.

Καὶ ἐκ τούτων ὅμως μόνων, ἐκ τῶν ὑπομνημάτων παρ' αὐτοῦ ἐμφανισθεισῶν ἐνεργειῶν του, ἀποδυνείεται ὁλος εἶνε:

«Πατριδοκάπηλος», ἀνερμάτιστος, ψεύτης, ἐκμεταλλευτὴς καὶ ὑπομονευτὴς τῆς ἡσυχίας τῆς Νήσου μας.

Ἀντίπαλος ἐκ συστήματος πάσης προοδευτικῆς κινήσεως τοῦ τόπου, ἀνεμόμυλος, διαβάλλων καὶ συκοφαντῶν ὅπως αὐτὸς δύναται, καὶ ὑψῶν πανταχοῦ ἐμπόδια πρὸ πάσης εὐγενοῦς καὶ κοινοφελοῦς ἰδέας.

Αὐτὰ καὶ ἀκόμη ἄλλα πολλὰ ἔκαμε μέχρι τοῦδε—αὐτὰ μᾶλλον ἔκαμεν ἀπροκαλύπτως διότι διέπραξεν ἐν παραβύστῳ, καὶ διαπράττει, δεινότατα, καὶ πολλά.

Ὁ κατηγορούμενος εἶχεν ἀνοίξῃ ἕνα λογαριασμὸν εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν Λαὸν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1917—1920, ὁ ὁποῖος ἔκλεισεν ἀκριβῶς τότε αὐτομάτως χωρὶς ἐξώφλησιν. Ἡ «κυριαρχία» τῶν Ἀδελφῶν Παναγιώτη καὶ Γεωργίου Τσιτσίλιου τοῦ ποτὲ Κοσμᾶ, ἐδικάσθη τότε, κατεδικάσθη, ἀλλ' ἔτυχεν ἀναστολῆς. Ἐξελέγη τὸ 1928 μὲ Βενιζελικὴν μάσκαν βουλευτής, καὶ συνεχίζει τὴν ἀντικυθηραϊκὴν δρᾶσιν του.

Ἀντενήργησεν ἐκ λόγων «ἀτομικοῦ συμφέροντος» διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος ὑπὸ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, καὶ ἀντενεργεῖ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἅγιος Νικόλαος—Μουδάρι.

Ἂς ἔχει ὑπ' ὄψει ὅμως «ὁ κατηγορούμενος» ὅτι, ἂν προκαλέσῃ ἐκ νέου τὴν τιμωρίαν θ' ἀρθῇ καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς παλαιᾶς κατηγορίας, καὶ ὅτι οὐδεὶς θὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὴν δικαίαν ὀργὴν τοῦ Τσιριγώτη, ὅστις, γνωρίζει νὰ τιμωρῇ ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἀργά!

ΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΜΑΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» λογίζεται εὐτυχὴς διότι εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐγκριτοτέρων Κυθηρίων, οἵτινες θὰ ἀντιπροσωπεύουν εἰς τὰς ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ Κυθηραϊκὰς κοινότητας, περιλαμβάνει καὶ τὸν ἐγκριτον συμπολίτην καὶ ἔμπορον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Παναγιώτην Σουρήν, ὅστις ἔσχε τὴν καλωσύνην ν' ἀναλάβῃ ἀπὸ μακροῦ χρόνου τὴν ἀντιπροσώπευσίν της εἰς τὴν Αἴγυπτον.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΒΑ

Μαθαίνω, πῶς στὸν Καραβᾶ θὰ γίνουν ἀγῶνες ἀνδρῶν, γυναικῶν, μουλαριῶν καὶ γαϊδάρων. Ἔχω τὴν ἰδέα, πῶς οἱ διοργανωταὶ τῶν ἀγώνων αὐτῶν θὰ θέλουν βέβαια κάτι νὰ συμβολίσουν. Γιατί δὲν ἐξηγεῖται ἀλλοιῶς τὸ ἀνακάτωμα αὐτὸ τῶν δύο ἀνθρώπινων φύλων μὲ τὰ μουλάρια καὶ μὲ τοὺς γαϊδάρους. Θὰ ἐξηγοῦσα, πῶς θέλουν στοὺς ἀγῶνες νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Τσιρίγου, μὰ συλλογίζομαι πῶς ἂν ἦταν αὐτὸ δὲ θὰ παραλείπανε τὰ γουρούνια, τοὺς σκύλους, τὶς γάτες, τὰ ψύλλους ἐπὶ τέλους, ποὺ τόσο ἄφθονοι καὶ ἀπενόχλητοι ζοῦνε στὸν τόπο μας. Τὸ ἴδιο [illegible] πῶς ἔλπιζαν νὰ [illegible] [illegible] ἀνθρώπου [illegible] γαϊδάρου. Τί κόπος θέλουν οἱ ἄνθρωποι νὰ συμβολίσουν; Μὰ πρέπει νὰ μᾶς τὸ ποῦν, ἀφοῦ ἐμεῖς—ἐγὼ τουλάχιστον- δὲ μποροῦμε νὰ τὸ καταλάβουμε. Τὸ συμβολικὸ τοῦ δρόμου μὲ [illegible] βάλια μάλιστα... τὸν καταλαβαίνω. Θέλουν νὰ συμβολίσουν τὰ σακκούλια τῶν Τσιριγωτῶν, ποὺ ἄθειασαν οἱ διάφοροι πράκτορες τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς καὶ ἐπειδὴ οἱ Τσιριγώτες δὲν ἔχουν ἄλλα λεφτὰ νὰ βάλουν μέσα, μπῆκαν οἱ ἴδιοι. Ἐπίσης καταλαβαίνω, γιατὶ θὰ ἔχουν δρόμο γαϊδάρων σαμαρωμένων καὶ γαϊδάρων ξεσαμάρωτων. Θέλουν μὲ εὐγένεια καὶ τρόπο νὰ δείξουν στοὺς παντρεμένους Τσιριγώτες, πόσο εὐκολώτερα τρέχουν οἱ λεύτεροι.

Τέλος πάντων ὅλα τὰ καταλαβαίνω, δὲν καταλαβαίνω ὅμως—τὸ ὁμολογῶ—τὸ ἀνακάτωμα ἀνδρῶν, γυναικῶν, μουλαριῶν καὶ γαϊδάρων καὶ ἀναγκάζομαι νὰ φωνάξω τὸ τῆς ἐκκλησίας «*Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώζοις Κύριε!*».

Ξέχασα ὅμως, πῶς ἀκόμα ἕνα δὲν καταλαβαίνω. Γιατί, ὅπως ἔμαθα, ὡρίσανε, πῶς θὰ μοιραστοῦν βραβεῖα ἀξίας 2000 δραχμῶν, χωρὶς νὰ ὁρίσουνε τί θὰ εἶναι τὰ βραβεῖα. Καὶ ἔπρεπε νὰ ὁρίσουν, μιὰ δὰ καὶ δὲν εἶναι καὶ κανένα δύσκολο πρᾶμα. Μποροῦσαν π. χ. νὰ ποῦν, πῶς ὅποια γυναῖκα νικήσει, θὰ τὴν στείλουν νὰ κουρεύεται στὴ Χώρα, στοῦ Ἀντζόλου μὲ ἔξοδα τῆς ἐπιτροπῆς. Μάλιστα μποροῦσαν νὰ παρακαλέσουν τὸν Ἀντζολο νὰ μὴ πάρῃ λεφτά. Εἶναι δὰ ὁ Ἀντζολος τόσο εὐγενής... Γιὰ τοὺς ἄντρες μποροῦσαν νὰ ποῦν, πῶς τὸ νικητὴ ἡ ἐπιτροπή, ἂν ἦταν λεύτερος θὰ τὸν πάντρευε κι' ἂν ἦταν παντρεμένος θὰ τὸν χώριζε. Γιὰ τὰ μουλάρια μποροῦσαν στὸν ἀφεντικὸ τοῦ νικητὴ νὰ δώσουν ἕνα σαμάρι. Γιὰ τοὺς γαϊδάρους θὰ ἦταν λιγάκι δύσκολο τὸ πρᾶμα. Μὰ μαθαίνω πῶς ἕνα μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγώνων λέγεται Κρίθαρης. Αὐτὸν μποροῦν νὰ δώσουν στὸ γάϊδαρο ποὺ θὰ νικήσῃ, νὰ τὸν φάῃ.

Τέλος πάντων ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ κανονισθοῦν γιὰ τὸ συμφέρο τῶν ἀγώνων καὶ ὑψώσω [illegible].

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΘΗΡΩΝ ΤΟΥ 1797

Εἰς τὴν 2αν σελίδα

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Κ. ΔΗΜ. ΣΤΑΗ

Ἔπρεπε νὰ λάβῃ τέτια ἔκτασι ἡ φυματίωσις καὶ ἔπρεπε τὴ στήλη τόσους νέους εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας των εἰς τὸν ἄλλο κόσμο διὰ νὰ συγκινηθῇ καὶ λαὸς καὶ Κυβέρνησις καὶ νὰ ἀποφασισθῇ ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς φοβερᾶς καὶ ἀπαισίας αὐτῆς ἀσθενείας. Εἶναι λοιπὸν εὐχάριστον καὶ παρήγορον ὅτι ἔστω καὶ ἀργὰ ἀπεφασίσθη νὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέσα διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως καὶ ἤδη ἡ μὲν Κυβέρνησις ὡς κύριον ὄργανον τοῦ προγράμματος της ἔθεσε τὴν ὑγείαν τοῦ τόπου, δικοί μας δὲ καὶ ξένοι διάσημοι ὑγιεινολόγοι ἤρχισαν δραστηρίως νὰ κινοῦνται καὶ συνέδρια ὑγιεινολογικὰ καὶ συμβούλια ἰδικῶν συνέρχονται καὶ ἐν γένει λαμβάνονται ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα ἐπὶ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ στηρίζωμεν τὰς ἐλπίδας μας ὅτι σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα θὰ βελτιωθῇ ἡ ὑγεία τοῦ λαοῦ καὶ θὰ ἐκλείψουν ἀσθένειαι αἱ ὁποῖαι τὸν δεκατίζουν καὶ τὸν ἐμποδίζουν ἀπὸ κάθε ἐργασίαν. Δύο δὲ κυρίως εἶναι αἱ ἀσθένειαι αἱ ὁποῖαι καταβασανίζουν τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἡ ἑλονοσία καὶ ἡ φυματίωσις, τοῦ ἀλκοολισμοῦ τῆς τρίτης αὐτῆς πληγῆς μὴ λαβόντος ἀκόμη μεγάλας διαστάσεις.

Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν κατὰ τῆς φυματιώσεως δὲν ἔμεινε πίσω εὐτυχῶς καὶ ἡ δική μας μικρὰ πατρίς, ἀλλὰ ἐκ τῶν πρώτων ἐσκέφθη νὰ λάβῃ τὰ μέτρα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος θὰ ξαναδώσῃ τὴν ὑγείαν εἰς τοὺς πάσχοντες καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος θὰ προστατεύσῃ τοὺς ὑγιεῖς ἀπὸ τοῦ νὰ μολυνθοῦν. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ὅπως ἱδρυθῇ εἰς Κύθηρα ἕνα θεραπευτήριο φυματιώντων, ὅπου θὰ εὑρίσκουν οἱ πάσχοντες ὅλα τὰ μέσα τῆς θεραπείας καὶ τῆς ψυχικῆς γαλήνης, συγχρόνως δὲ θὰ ἐξέλειπεν ὁ κίνδυνος τῆς μεταδόσεως. Ἀμέσως δὲ μόλις ἐρρίφθη ἡ ἰδέα αὐτὴ εὑρέθησαν οἱ φιλάνθρωποι καὶ προοδευτικοὶ συμπολῖται μας νὰ ἀνοίξουν τὴ βαλάντιά των καὶ νὰ θέσουν τὰς πρώτας βάσεις τοῦ μεγάλου αὐτοῦ καὶ τόσον ὠφέλιμου ἔργου, ἐὰν δὲ δὲν εἶχαν τρεφθῇ [illegible] ἔργον, ἀμφιβόλου ὅμως χρησιμότητος, [illegible] δυνατὸν νὰ ἀνακοπῇ, ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐφάνη προθυμοτάτη νὰ συνδράμῃ αὐτὸ καὶ νὰ τὸ προικοδοτήσῃ μὲ ἀρκετὰ σεβαστὸν ἐτήσιον ποσόν.

Ἡ φυματίωσις εἶναι ἀσθένεια εἰς ἄκρον μεταδοτική, ἡ κληρονομικότης δὲ εἰς τὴν ὁποίαν τόσην σημασίαν ἔδιδαν ἄλλοτε δὲν παίζει κανένα ρόλον, δὲν ἦναι δὲ ἀθεράπευτος ὡς ἐνομίζετο ἀλλὰ θεραπεύεται εὐκόλως ἀρκεῖ νὰ γείνῃ ἐγκαίρως ἡ διάγνωσις καὶ νὰ θελήσῃ ὁ πάσχων νὰ ἀκολουθήθῃ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὰς συμβουλὰς τοῦ ἰατροῦ.

Δυστυχῶς κάποτε καὶ οἱ ἰατροὶ δὲν δίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ πρῶτα συμπτώματα, πρὸ πάντων ὅμως οἱ πάσχοντες οἱ ὁποῖοι εἴτε διὰ νὰ μὴ γείνῃ γνωστὴ ἡ πάθησίς των, τὸ φιλότιμο βλέπετε, ἢ ἀπὸ φυσικὴν ἀδράνειαν καὶ μοιρολατρείαν δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν θεραπείαν καὶ τότε τὸ κακὸ αὐξάνει καὶ ἡ ἴασις, εἶναι δυσκολωτέρα καὶ ὁ κίνδυνος τῆς μεταδόσεως ἀμεσότερος.

Καὶ τώρα τίθεται τὸ ἐρώτημα ἀρκοῦν

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Διονύσιος Πετρόχειλος καὶ Πρόεδρος τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς ὁδὸς Μπουμπουλίνας 25, παρακαλεῖται καὶ πάλιν ὅπως ἀποστείλῃ πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» Ἀθηνῶν κ. Παναγιώτην Μαλᾶνον ὁδὸς Κολοκοτρώνη 61 Ἀθήνας καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ «Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου ἡ Μυρτιδιώτισσα» πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ «Ὑπανατορίου» 250 δραχμάς, ἃς διὰ 50 φύλλα τῆς «Τσιριγώτικης Ἀποσπερίδας» καθυστερεῖ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Ἐὰν

Ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ὡς ἔχει.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς».

Μαζὶ μὲ ἄλλους 69 ἐργάτες συμπολίτες μας ἠργάσθην καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέρα ποὺ ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου μέχρι τῆς Μ. Πέμπτης ποὺ διεκόπησαν λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, δηλαδὴ 25 ἐν ὅλῳ ἡμέρας.

Τὴν ἡμέραν αὐτήν, ἔγεινεν ἡ πληρωμὴ τῶν ἐργατῶν παρὰ τοῦ συγχωριανοῦ μου κ. Γεωργίου Κασιμάτη. Ἄλλοι ἐπληρώθησαν πρὸ. 70 καὶ 80 καὶ 100 δραχ. ἡμερησίως, ἐκεῖνοι δὲ ποὺ ἔκαναν τὴν ἰδία ἐργασία μὲ ἐμένανε πρὸς 60 δραχ. καὶ μόνον ἐγὼ πρὸς 30! ἐνῷ ἄλλοτε πρὸς 45.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Γ. Κασιμάτη εἰς τὰς διαμαρτυρίας μου ὅτι δὲν ἐπληρώθην οὔτε τὰ ἔξοδα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῆς τροφῆς μου καὶ εἰς τὰς προτροπὰς τοῦ ἐργολάβου καὶ τῶν ἄλλων νὰ μοῦ δώσῃ κάτι ἀκόμη, ἦτο ὅτι δὲν μοῦ δίδει περισσότερα γιατὶ τὰ ἐξοδεύω.

Οἱ ἔρανοι τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου κ. Διευθυντὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς» εἰς τοὺς ὁποίους πεπιλαμβάνονται καὶ 100 δολλάρια τοῦ ἐν Ἀμερικῇ διαμένοντος πατέρα μου, εἶνε περιουσία τοῦ κ. Γεωργίου Κασιμάτη καὶ τοὺς διαχειρίζεται κατὰ θέλησιν;

Μετὰ τιμῆς

Δαμιανὸς Νοταρᾶς—Πάσπαρης.

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΥΘΗΡΑ (Μάϊος 1930).—Ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ κρίσις ποῦ μαστίζει τὸν τόπο, ὅπως εἶναι φυσικό, εἶχε τὸν ἀντίκτυπό της καὶ στὰ πανηγύρια ποῦ γίνονται στὸ Νησὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς λιτανείας τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» εἰς τὰ διάφορα χωριά. Ποῦ ἡ κίνησις καὶ τὰ γλέντια τῶν περασμένων χρόνων! Ἄλλη φορὰ ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ Θωμᾶ ποῦ ἔφθανε ἡ «Μυρτιδιώτισσα» στὸ μοναστῆρι, τὸ Τσιρίγο ὁλόκληρο ἐγλεντοῦσε ἀδιάκοπα καὶ μὲ τὴ μελῳδικὴ ψαλλῳδία τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ εἰς χορμόσυνες κωδωνοκρουσίες τῶν ἐκκλησιῶν, ἀναπαυόνταν παντοῦ οἱ ἦχοι τοῦ Μπουραδάρικου, τοῦ Κρητικοῦ καὶ τοῦ Μπάλου. Τότε ἐπεστρατεύοντο, ἐξεσκονίζοντο καὶ ἀρματώνοντο ἀπὸ τὴν Μεγαλοβδομάδα ἀκόμη, ὅλες οἱ «τζαγκλαοῦτες» γιὰ νὰ ναι ἕτοιμες γιὰ τὰ πανηγύρια—κυριολεκτικῶς καὶ μεταφορικῶς,—ἐνῷ οἱ ἀπόμαχοι κάτοχοί των μόνον κάθε νέαν ἑβδομάδα ἐξασκοῦντες τὴν τέχνην τῆς Εὐτέρπης, ἐφιλοτιμοῦντο ποῖος νὰ προσθέσῃ περισσότερα «τσαχίσματα» τῆς ἐμπνεύσεώς του εἰς τοὺς χωρυὸς ποῦ ἔμελλε νὰ παίξῃ γιὰ νὰ ἐνθουσιάσῃ τὸν χορευτὴ καὶ νὰ τοῦ ξεκολλήσῃ ἴσως μεγαλύτερο... «κόλλημα». Αὐτὰ ὅμως τότε δὲν εἶχαν καμιὰ σημασία, οὔτε κανεὶς τὰ ἐπρόσεχε, διότι καὶ κέφι ὑπῆρχε πολὺ καὶ χρῆμα ἀκόμη περισσότερον καὶ ὅλοι ἐκύταζαν πῶς νὰ διασκεδάσουν, ἀδιαφοροῦντες γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα. Τώρα ὅμως δυστυχῶς, ἐξαιρετικῶς δὲ ἐφέτος τὰ πράγματα ἄλλαξαν τελείως. Τὰ πανηγύρια ὅλα ἀνεξαιρέτως ἦσαν μόνον συγκεντρώσεις κόσμου, ἀλλοῦ μεγαλύτερες καὶ ἀλλοῦ μικρότερες, οἱ ὁποῖες διελύοντο μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Παναγίας.

Τὴν τύχην αὐτὴν δὲν διέφυγον οὔτε τοῦ Ποταμοῦ καὶ τοῦ Μυλοποτάμου τὰ πανηγύρια ποῦ ἄλλοτε ἦσαν τὰ καλύτερα. Παντοῦ νέχρα καὶ ἀκεφιά. Τὰ καφενεῖα, τὰ μαγαζιὰ καὶ οἱ παριγκοῦχοι τῶν πανηγυριῶν δὲν ἐξώδευσαν οὔτε τίς μισὲς ἀπὸ τὲς προμήθειες τοῦ εἶχαν κάμει, οἱ δὲ διάφοροι ὀργανοπαῖκαι δὲν ἐνθυμοῦνται ποτὲ ἄλλοτε Νέαν ἑβδομάδα μὲ μεγαλύτερο κεσάτι. Καὶ νοῖ μὲν τόσον εἰς τὴν Χώραν ὅσον καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρὶς ἔγιναν προσπάθειες γιὰ νὰ δοθῇ κάποια ζωὴ εἰς τὰ πανηγύρια, εἴτε μὲ χορούς, εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον, δυστυχῶς ὅμως ὅλες ἐναυάγησαν πρὸ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ κοινοῦ, ὀφειλομένης κυρίως εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνέχειαν. Ἂς εὐχηθοῦμε τοῦ χρόνου ἡ κρίσις, ἂν δὲν ἔχῃ ἐκλείψῃ τελείως, νὰ εἶναι τοὐλάχιστον λιγώτερη καὶ ἔτσι ἡ κίνησις τῆς Νέας ἑβδομάδος νὰ ζωηρέψῃ πάλι.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΘΗΡΩΝ του ΕΤΟΥΣ 1797

(Συνεχίζομεν τὴν μετάφρασιν τοῦ δικηγόρου κ. Ἰω. Κοντολέοντος ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Castellan, δημοσιευθέντος ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1808 καὶ περιέχοντος ἐντυπώσεις περὶ Κυθήρων τοῦ ἔτους 1797 Εἰς τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα φαίνονται τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ σημερινὸν μέρος τοῦ βιβλίου του).

Ἀξιωματικὸς τοῦ Ἐνετικοῦ ναυτικοῦ, διαμένων ἀπό τινος χρόνου εἰς Κύθηρα, μᾶς ἐπρότεινε νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν θέσιν ὅπου εὑρίσκονται τὰ λείψανα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης, τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι ὀνομάζουν «Ἀνάκτορον τοῦ Μενελάου». Ὁ Ἕλλην ἐφημέριος τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ὅστις εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὸ πλοῖόν μας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν κάποιου θρησκευτικοῦ καθήκοντος τῶν ναυτῶν μας, προσεφέρθη ἐπίσης νὰ μᾶς συνοδεύσῃ, νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς διερμηνεὺς καὶ νὰ μᾶς προστατεύσῃ, διότι ἦτο πολὺ σεβαστὸς εἰς τὴν νῆσον. Ἀπεδέχθημεν εὐχαρίστως τὴν προσφοράν του καὶ ἐξεκινήσαμεν. Ἀφοῦ ἐπεριπατήσαμεν ἐπί τι διάστημα παρσπλεύρως τῆς ἀκτῆς, ἐσταματήσαμεν διὰ νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Κυθήρων· διακρίνονται ἀκόμη ἀρκετοὶ πύργοι ὀρθιοι καὶ ὑπολείμματα τειχῶν· τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον κατεστραμμένα ἢ σκεπασμένα ἀπὸ ἄμμον τὴν ὁποίαν ἕνας μικρὸς ποταμὸς σωρεύει κατὰ τὴν ἐκροήν του. Τὰ ἐρείπια κατέρχονται ἀπὸ τὰς κατακόμβας μέχρι τῆς θαλάσσης, ὅπου μάλιστα εὑρίσκετο τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν κτιρίων, τῶν ὁποίων δὲν ἀνακαλύπτει κανεὶς πλέον παρὰ τὰς κορυφάς. Βεβαιώνουν δὲ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς εἶναι ἡ θάλασσα ἐντελῶς γαληνιαία, ἡ διαφάνεια τῶν ὑδάτων ἐπιτρέπει νὰ διακρίνωνται εἰς μέγα βάθος ἐντὸς αὐτῆς τὰ λείψανα τῶν ἀρχαίων μνημείων.

Πόσας σκέψεις γεννοῦν αὐταὶ αἱ μεγάλαι ἀνατροπαὶ τῆς φύσεως! Μία πόλις καταποντισμένη, τὰ ὑψηλότερα μνημεῖα της κρημνισμένα, τὸ ὄρος ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοί της εἶχον ὀρύξῃ τὴν τελευταίαν κατοικίαν των διερρηγμένον καθ' ὅλον τὸ ὕψος του, δεικνύον τάφους ἀνοικτοὺς καὶ ἐπιτρέπον εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου νὰ εἰσδύουν εἰς ὑπογείους τόπους, οἱ ὁποῖοι ἕως τότε δὲν εἶχον φωτισθῇ παρὰ ἀπὸ ἐπιταφίους λαμπάδας. Αὐτὸ εἶναι τὸ θέαμα ποῦ παρουσιάζουν τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως τῶν Κυθήρων. Πρέπει κανεὶς νὰ λυπῆται ὅτι ἕνα τόσον σημαντικὸν γεγονὸς δὲν ἔχει ἀφίσει ἴχνη εἰς τὴν Ἱστορίαν καὶ ὅτι ἀγνοοῦμεν τὰ φυσικὰ αἴτια αὐτῆς τῆς καταστροφῆς. Σεισμὸς τάχα διέρρηξε τοὺς βράχους, ἔθαψε τὸν ποταμὸν ὑπὸ τὴν ἄμμον καὶ κατεβύθισε μίαν πόλιν ὁλόκληρον ὑπὸ τὰ ὕδατα; Ἢ μήπως ἡ θάλασσα ἐγκαταλείπουσα τὴν παλαιὰν περιοχήν της ἐγκατεστάθη εἰς τὰς ἀκτὰς αὐτοῦ τοῦ τόπου! Περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ ἀναφέρω τὰ γεγονότα καὶ ἀποφεύγω νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ μεγάλα αὐτὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἐπιστήμης.

Ἀφίσαμεν αὐτὰ τὰ ἐρείπια διὰ νὰ ἀναρριχηθῶμεν εἰς τὰ βουνὰ τὰ ὁποῖα ἐδέσποζον τῆς πόλεως καὶ ὅπου ἔπρεπε νὰ εὕρωμεν τὰ ἐρείπια τοῦ περιφήμου ναοῦ. Ὁ δρόμος εἶναι κουραστικός, χαραγμένος διὰ μέσου τῶν ὑπολείψεων βράχων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἥλιος ἔπιπτε καθέτως καὶ ἡ ἀντανάκλασίς του μᾶς ἠνώχλει πολύ. Ἐπεράσαμεν βαθείας κοιλάδας, ὅπου ἡ βλάστησις δὲν εἶναι ἀφθονος καὶ δὲν συναντᾷ κανεὶς παρὰ ἐλσιόφυτα, ὀλίγας ἀμπέλους καὶ μικροὺς ἀγροὺς σίτου. Ἠκολουθήσαμεν ἔπειτα ἕνα χαριτωμένον ρυάκιον, τὸ ὁποῖον πίπτει ἀπὸ τὰ ὕψη εἰς καταράκτας, περιτριγυρισμένον ἀπὸ ροδοδάφνας, σχοίνους καὶ μυρτιές. Αὐτὰ εἶναι τὰ μόνα ἴχνη ποὺ διατηρεῖ ἡ νῆσος ἀπὸ τὰ ἀνθισμένα ἄλση τὰ ὁποῖα τὴν ἐστόλιζον ὅταν αὕτη κατωκεῖτο ἀπὸ τὰς Νύμφας.

Ἐπὶ τέλους ἐφθάσαμεν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδρομῆς μας. Ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς μας, ὅταν, εἰς ἕνα ἀγρὸν ἀνεσκαμμένον ἀπὸ τὸ ἄροτρον, δὲν διεκρίναμεν παρὰ μικρὸν ἀριθμὸν στηλῶν, ἐξ ἑνὸς μόνον τεμαχίου, ἐφθαρμένων ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἔλειπον τὰ κιονόκρανα καὶ ἡ βάσις των εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Εἶναι δύσκολον νὰ καθορισθῇ τὸ εἶδος τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν κιόνων τοῦ ναοῦ καὶ γενικῶς τὸ σχέδιον κατὰ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεγερθῆ ὁ ναός. Ἄλλαι στῆλαι καὶ ἄμορφα θραύσματα τοιούτων ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν μικρᾶς ἐξοχικῆς ἐπαύλεως, χτισμένης εἰς ἕνα ὁμαλὸν μέρος τοῦ βουνοῦ. Καὶ αὐταὶ αἱ στῆλαι αἱ ὁποῖαι σώζονται, ὑψώνονται εἰς τὸ μέσον τῶν αὐλάκων ποὺ δημιουργεῖ τὸ ἄροτρον καὶ δὲν δὰ ὑπάρχουν ἴσως ἐπὶ πολὺ ἀκόμη. Ἡ λεπὶς τοῦ ἀρότρου τὰς θωπεύει διαρκῶς καὶ τὰς ὑπομονεύει καὶ ὁ ἀνίδεος ἀγρότης θὰ εὐχαριστηθῇ νὰ ἰδῇ τὰ ἀξιοσέβαστα αὐτὰ μνημεῖα σκεπασμένα ἀπὸ πυκνοὺς στάχεις.

Πρὸς τὸ μέρος τοῦ βουνοῦ τὸ πλέον ἀπόκρημνον, ὑπάρχει εὐρὺ χωμάτινον ὕψωμα, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν [illegible] τοῦ ἀρχαίου οἰκοδομήματος. Ἐκεῖ εὑρίσκονται ἐπίσης λίθοι ἀκανονίστως τοποθετημένοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι συντρίμματα χρησιμοποιηθέντα διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ρηγμάτων, δι' ὧν τὸ γόνιμον χώμα, τόσον πολύτιμον εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, θὰ ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ. Αὐτὴ ἡ σημαντικὴ διὰ τὴν ἄποψιν τοῦ γεωργοῦ θεωρία, θὰ προφυλάξῃ ἴσως τὴν βάσιν καὶ τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ ἀπὸ τὴν ὁλοσχερῆ καταστροφήν.

Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ἔχουν κάμῃ ἀνασκαφὰς καὶ ὁ ὁδηγός μας ἔλεγεν ὅτι εἶχον ἀνασύρῃ περίεργα ἀντικείμενα καὶ εἶχον ἀνακαλύψῃ δωμάτια κατασκευασμένα ἐκ μαρμάρου. Ὁ λάκκος κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἦτο πλήρης ὕδατος καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ ἐνομίσαμεν ὅτι διεκρίναμεν τεμάχιον ἀγάλματος. Πράγματι κατωρθώσαμεν νὰ ἀνασύρωμεν προτομὴν ἐξ ὡραίου λευκοῦ μαρμάρου καὶ μὲ ὑπερφυσικὰς ἀναλογίας, ἀλλὰ δυστυχῶς πολὺ ἠκρωτηριασμένην. Δὲν διεκρίνοντο παρὰ οἱ ὦμοι σκεπασμένοι διὰ μανδύου· ἡ κεφαλή, οἱ βραχίονες καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἔλειπον. Τὴν ἀφίσαμεν ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἕνεκα τοῦ βάρους της ἦτο δύσκολον νὰ τὴν μεταφέρωμεν. Ἴσως θὰ γίνῃ αὕτη ἀφορμὴ ἄλλοι ταξειδιῶται περισσότερον περίεργοι, νὰ ἐξακολουθήσουν τὰς ἀνασκαφάς, αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν ν' ἀποβοῦν ἐνδιαφέρουσαι· διότι τὰ τεμάχια αὐτὰ τῶν κιόνων καὶ τὸ ἠκρωτηριασμένον ἄγαλμα δεικνύουν ὅτι ὑπῆρξεν ἐκεῖ μνημεῖον ἀρετῆς σπουδαιότητος.

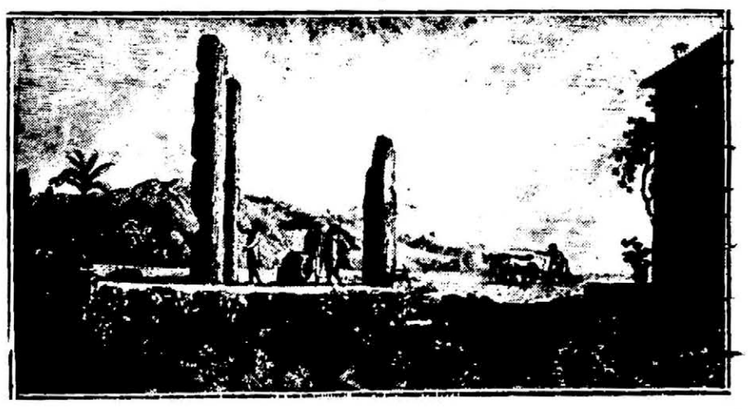

Ἐρείπια τῆς πόλεως τῶν Κυθήρων.— Λείψανα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης.

Εἰς τὸ προσεχὲς ἐνδιαφέρουσαι σημειώσεις Γάλλου γεωγράφου περὶ τοῦ Ναοῦ.— Ἄλλαι ἀρχαιότητες. - Ἐνδυμασίαι χωρικῶν.— Τὸ παρεκκλήσιον τῆς Παναγίας.— Ὁ Ἕλλην ἱερεύς.

γορίαν ἀπολογηθεῖσα ψυχραίμως, καίτοι ἦτο χωρική, ἡ ὁποία ἴσως πρώτην φορὰν εὑρίσκετο εἰς τὸ ἑδώλιον κατηγορουμένου καὶ εἰς Δικαστήριον μὲ τόσον πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

Παρὰ ταῦτα ὅμως δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητον τὸ λυπηρὸν θέαμα, τὸ ὁποῖον προκαλοῦν αἱ ποινικαὶ Κυθηραϊκαὶ ὑποθέσεις λόγῳ τῆς μικρότητος τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα τὰς προκαλοῦν.

Δὲν ἔπρεπέ ποτε νὰ φθάνουν μέχρι τοῦ Δικαστηρίου αἱ πλεῖσται τούτων.

Διότι καὶ τὴν δυσφορίαν (ἐκδηλωθεῖσαν ὡς πληροφορούμεθα ἤδη) προκαλοῦν τῶν Δικαστικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται ἄνευ σοβαροῦ λόγου, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν καθυστερεῖ ἡ Δικαστικὴ ἐνέργεια ἐπὶ σοβαρωτάτων ὑποθέσεων λόγῳ τοῦ πλήθους των καὶ εἰς ἀσκόπους καὶ ὑπερβολικὰς δαπάνας ὑποβάλλουν τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς μάρτυρας μηνυτὰς καὶ κατηγορουμένους.

Εἶνε δὲ ἀρκετὰ σοβαρὰ τὰ δαπανώμενα ποσὰ προκειμένου περὶ Πειραιῶς.

Μία ποινικὴ δίκη ἐκδικασθεῖσα εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, χθὲς τὴν 8ην Μαΐου, μὲ 4 κατηγορουμένους καὶ 8 μάρτυρας ἐστοίχισε ἀναβληθεῖσα δίς περὶ τὰς 15000 δραχμάς!

Καὶ ἐκινδύνευσε ν' ἀναβληθῇ καὶ ἐκ τρίτου ὁπότε φαντάζεσθε τί θὰ ἐκόστιζε.

Εἰς τὸ Γύθειον θὰ ἐστοίχιζε τὸ τρίτον.

Καὶ νὰ ἦτο τίποτε ἄξιον λόγου; Εἶχε χάσῃ λέει ἡ μηνύτρια μερικὰ κουταλομαχαιροπήρουνα τενεκεδένια ἀπὸ ἕνα ἐξωχικὸ σπῆτί της καὶ ἐμήνυσε χωρὶς κἂν ἐνδείξεις 4 γείτονάς της, ὡς κλέπτας!!

Θὰ πείσῃ τάχα τοῦτο τοὺς δράστας τῆς ὑπαγωγῆς μας εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Δικαστηρίων Πειραιῶς, ὅτι ἡ πρᾶξις των ὑπῆρξεν ἐπιπολαία καὶ ἐπιζήμιος εἰς τοὺς πολλούς;!;!

Ἀθῆναι 9 Μαΐου 1930 ΠΑΝ. Γ. ΣΤΑΘΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1841

Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ Ἀποθεματικὰ Δραχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (τῇ 30 Δεκεμβρίου 1929) » 6.550.000.000

Κεντρικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις.
Ὑποκαταστήματα καθ' ὅλην τὴν Ἀλλάδα.
Πρακτορεῖον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ: 51 Maiden Lane.
Γραφεῖον ἐν Σικάγῳ: 33 S. Clark Street.
Ἀνταποκριταὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Εἰδικαὶ εὐκολίαι καὶ συγκαταβατικοὶ ὅροι διὰ τὰς καταθέσεις, τὰ ἐμβάσματα καὶ τὰς ἐργασίας ἐν γένει τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διατηρεῖ πλῆρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ, εἶναι δὲ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλειτέρων Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὰ δημοσιευόμενα κοινωνικὰ νέα προπληρώνονται.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησαν μετ' ὀλιγοήμερον διαμονὴν εἰς Ἀθήνας ὁ εἰς Ἀμύνταιον (Σόροβιτς) ἐγκατεστημένος συμπολίτης ἰατρὸς κ. Ἐμ. Α. Κατσούλης μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του Εἰρήνης.

Ὁ ἰατρὸς κ. Κατσούλης συμμετεῖχε τοῦ ἰατρικοῦ Συνεδρείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἀνακοίνωσιν περὶ Ὑγειονομικῆς Ὀργανώσεως καὶ καταπαπολεμήσεως τῶν λοιμωδῶν καὶ κοινωνικῶν νόσων ἐν Ρουμανίᾳ.

Γεννήσεις

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἔμπορος σιδηρικῶν κ. Παν. Ἐμ. Ἀρώνης μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου του ἔχουσι τὴν χαρὰν ν' ἀναγγείλωσι τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πρωτοτόκου αὐτῶν ἄρρενος τέκνου.

Ἡ σύζυγος τοῦ ἐμπόρου κ. Παν. Α. Μαυρομμάτη ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἀραβῶνες

Ἡ δεσποινὶς Σταματικὴ Βασιλείου Γλυτσοῦ καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Πολυκαντριώτης μηχανικός, ἠρραβωνίσθησαν. Εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Μ. Κ....ς

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν ἐν Χώρᾳ τῶν Κυθήρων οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Μαυροπούλου τοπογράφου μηχανικοῦ παρὰ τῇ ἑταιρείᾳ Μακρῆ μετὰ τῆς ἰατροῦ δεσποινίδος Ἄννας Ε. Στάθη, ἀδελφῆς τοῦ γυμνασιάρχου μας. Γ.Κ.

Εὐλογοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου ἐτελέσθησαν ἐν Φράτσιᾳ, ἐν μέσῳ πολλῶν ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων, οἱ γάμοι τοῦ κ. Μάρκου Π. Πετροχείλου μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρίτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Χρυσῆς Μάρκου Πετροχείλου. Ἡ «Κυθηραϊκὴ» εὔχεται εἰς τοὺς νεονύμφους βίον εὐδαίμονα.

Ἐν Καψαλίῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ Ἀναργύρου Δ. Μεγαλοκονόμου μετὰ τῆς συμπαθεστάτης καὶ διὰ πολλῶν χαρίτων πεπροικισμένης δεσποινίδος Ἑλένης Ἐμμ. Βερυπάτη· τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Χαρ. Στρατηγὸς ἡ Μοῦχος.

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Θεόδωρος Γ. Μαυρομμάτης ἀνεδέξατο ἐν Χώρᾳ τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Σπ. Στάθη γυμνασιάρχου ὀνομάσας αὐτὸ Ἐμμανουήλ.

Ἡ κ. Μαριέττα Νικηφοράκη κατ' ἐντολὴν καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Σπ. Στάη, ἀνεδέξατο ἐν Χώρᾳ τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Μιχαὴλ Μουάτσου καφεπώλου, δόσασα εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Ἐλένη. Νὰ τοῖς ζήσῃ. Π.Σ.

Πένθη

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Κ. ΛΙΒΑΔΙΤΗΣ

Ἀφῆκεν ἐν μέσῳ ἡμῶν τὴν ἰστάτην πνοὴν τὸ ἐπίλεκτον μέλος τῆς κοινωνίας τῆς νήσου μας, ὁ γυναικάδελφος τοῦ ἐν Ἀθήναις πασιγνώστου ἐστιάτορος κ. Δημητρ. Κορωναίου, ὁ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΛΙΒΑΔΙΤΗΣ
Καφεπώλης ἐν Ποταμῷ.

Φυσιογνωμία ἀπείρως συμπαθής, ψυχὴ ἀγαθότητος ἔμπλεως καὶ καρδία δονουμένη ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων παλμῶν, δι' ἐξόχων περικοσμούμενος χαρισμάτων ὁ μεταστάς, ἐπέπρωτο νὰ κακαπέσῃ τόσον ἐνωρίς, ὑπὸ τὸ ἀπηνὲς ἄδυσωπήτου εἰμαρμένης πλῆγμα, βυθίσας διὰ τοῦ θανάτου του εἰς πένθος ἄληστον πολυμελῆ οἰκογένειαν....

Τῆς νεκροσίμου ἀκολουθείας ἐχοροστάτησεν ὁ Σ. Μητροπολίτης μας κ.Δωρόθεος, ὁ ὁποῖος προέπεμψεν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν τὸν νεκρὸν μὲ ὡραίους λόγους. Ἐπὶ τῆς σοροῦ κατετέθησαν βαρύτιμοι στέφανοι, σόσσωμος δὲ ἡ κοινωνία τοῦ Ποταμοῦ καὶ τῶν πέριξ παρηκολούθησεν ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει τὸν νεκρόν.

Πρὸς πάντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος εὔχομαι ὅπως ἡ ὑψηλὴ τῆς ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων συναίσθησις, ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις καὶ ἡ παρήγορος ἐλπὶς περὶ τῆς ἐν τῷ αἰωνίῳ μέλλοντι εὐδαιμονίας τῶν ὡραίων ψυχῶν, ἐνισχύσωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ σκληρᾷ δοκιμασίᾳ.

Ε. Γ.

Εὐχαριστήρια

Τὴν ἀγαπητήν μου ἐξαδέλφην Χρυσῆ Μάρκου Πετροχείλου νυμφευθεῖσαν μετὰ τοῦ κ. Μάρκου Παναγ. Πετροχείλου συγχαίρω ἐγκαρδίως. Ἐπίσης τοὺς γονεῖς τῆς νύμφης θείους μου. Ὄχλανδ Ἀμερικῆς

ΘΕΟΔ. Ι. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Συγχαίρω τὸν ἀγαπητόν μου ἀνεψιὸν κ. Γεώργιον Κύρανον χειροτονηθέντα εἰς ἱερέα παρὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου μας.

Βαλτιμόρε Ἀμερικῆς 15 Ἀπριλίου 1930

ΔΗΜ. Θ. ΤΖΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης ἡμᾶς συμφορᾶς ἐπὶ τῷ προώρῳ καὶ σκληρῷ θανάτῳ τοῦ λατρευτοῦ μας Πολυχρόνη Κοσμᾷ Λιβαδίτη, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν μας εὐγνωμοσύνην.

Αἱ οἰκογένειαι

ΛΙΒΑΔΙΤΟΥ καὶ Δ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ἐν Μυλοποτάμῳ, εὐγνώμων διὰ τὴν πρόφρονα εἰσφορὰν τοῦ κ.κ. Ἰω. Περ. Καρύδη ἐξ ἑκατὸν δολλαρίων, Ποθητῆς Παναγ. Στρατηγοῦ καὶ Παναγ. Β. Μαλάνου ἀδελφοῦ της ἐκ 50 δολλαρίων, Ἀναργύρου Λ. Ἀνδρονίκου ἐκ 10 λιρῶν Ἀγγλίας ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ναοῦ καὶ διὰ τὴν ἀφιέρωσιν ἑνὸς ἀργυροῦ κηροπηγίου σημαντικῆς ἀξίας καὶ ἀρίστης τέχνης ἑνὸς ξυλίνου τραπεζίου καὶ μιᾶς τραπεζομανδήλας ἐκ μέρους τοῦ κ. Νικολάου Φατσέα ἢ Μαντζουράνη πρόσφυγος εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Εὐφροσύνης μετὰ μιᾶς τουρκικῆς χρυσῆς λίρας, καὶ διὰ τὴν ἐκ δραχμῶν 2.000 εἰσφορὰν τοῦ κ. Βασ. Δημ. Μαλάνου διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς σιδηροῦ Σταυροῦ τοῦ κωδωνοστασίου, εὐχαριστεῖ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΑ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

μίαν ἀκόμη φορὰν — τελευταίαν δ' ἐλπίζομεν μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Γραφείου ...χικοῦ τύπου εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον — θ' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ ζήτημα τῆς ...ς ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κράτους ἀπομονώσεως τῶν Ἀντικυθήρων.

Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι τῆς μικρᾶς ταύτης νησίδος, τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος ἐν τοιούτοις δὲν παύει νὰ φορολογῇ, εἰς οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔλθουν ἐπικοινωνίαν πρὸς τοὺς ...ους Ἕλληνας. Ἀστεροῦνται ταχυδρομείου, ἐφημερίδων καὶ τροφῶν ἐνίοτε.

Ἀλλοῦ οὐδέποτε σχεδὸν προσεγγίζει ἐκεῖ. Ἡ ἑταιρία «Λακωνική» μὲ τὸ ὀγδοηκοντάχρονον σαράβαλόν της «**Λακωνία**» παρ' ὅλην τὴν καὶ πέρυσιν καὶ ἐφέτος δοθεῖσαν ἐπιχορήγησιν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀγόνου γραμμῆς Καψαλίου-Ἀντικύθηρα, ...τρὶς ηὐδόκησε κατὰ τὴν κάθοδόν της νὰ προσεγγίσῃ πέρυσιν εἰς Ἀντικύθηρα, ...ἅπαξ δὲ κατὰ τὴν ἄνοδόν της.

Καὶ οἱ θέλοντες νὰ ταξιδεύσουν κάτοικοί της δὲν τὸ ἐπέτυχον. Καὶ οἱ θέλοντες νὰ ...νωνήσουν μὲ τὸ κέντρον τοιοῦτοι, μάτην ἀναζητοῦν εὐκαιρίαν. Καὶ ἐρωτῶμεν. πρὸς τί ἡ ἐπιχορήγησις; Τότε τί εἶδους Ἕλληνες φορολογούμενοι δέον νὰ εἶναι Ἀντικυθήριοι; Μήπως ἡ «Λακωνική» δὲν κερδίζει; Ἀλλὰ τότε πῶς ἀπέκτησε τὸ ...ηγὸν «Λέων» ποὺ ὑπεσχέθη νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν συγκοινωνίαν Κυθήρων, ...ῆς σκυλλοπνίχτρας «Λακωνίας;»

...ίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ ἀσφαλῶς ν' ἀσχοληθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τοῦ ἀρκετὰ σοβαροῦ.

ΚΡΙΝΩ ΤΟΝ ΛΥΠΟΥΜΕΘΑ

...ατί εἰς τὰς συγκεκριμένας κατηγορίας ...ν ἀπαντᾷ συγκεκριμένως ὁ κ. βουλευτὴς ...τοῦ ζητοῦμεν ἡμεῖς καὶ ἄπασα ἡ κυβ... κοινὴ γνώμη λογοδοσίαν διὰ τὰς ...τοῦδε δαπάνας τοῦ δρόμου Διακοφτίου ...ν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ταξιδίων του. Τὸν ...ρεῦμεν ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπ... Ἑρέων «Ψυρῆς Ἄμμου» δραχμὰς ...00 διὰ νὰ τὴν τορπιλλίσῃ καὶ τὴν προ...μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Τὸν κατηγοροῦμεν ...ιδιοτελείας καταπολεμεῖ τὴν ἀνέγερ...ὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν τοῦ κοι...ῦ μεγάρου Ποταμοῦ, διότι αὐτὸς λαμ...σήμερον 750 δρ. μηνιαῖον ἐνοίκιον ...ν οἰκίαν του ποὺ χρησιμεύει ὡς κατά...τῆς Τραπέζης εἰς Ποταμὸν καὶ διότι ...ιστῶν ὡς κοινὸν μυστικὸν διαθυμί...ι, ὅτι ἐζήτησεν ὁ ἴδιος ἀντὶ 300.000 ...νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ἀπόκεν...αἰκόπεδόν του, ἵνα ἐπ' αὐτοῦ ἀτεγείρῃ ...ὸ Μέγαρόν της. Τὸν κατηγοροῦμεν, ...συστήματος ἐπολέμησε καὶ πολεμεῖ ...σπουδαίαν ὑπὲρ κοινωφελοῦς σκοποῦ ...αίκην προσπάθειαν. Ἐπολέμησε δη...τὸ Γυμνασιακὸν Μέγαρον, τὸν λιμένα ...ρῆν Ἄμμον», τὸ κοινοτικὸν Μέγα...σαμοῦ, τὴν ὁδὸν ἁγίου Νικολάου — ...Τὸν κατηγοροῦμεν, ὅτι, ἐνῷ εἶναι ...ς βουλευτὴς οὐδέποτε ὁμιλήσας εἰς ...λὴν παρὰ μόνον, ὅταν ἐπρότεινε τὴν ...σιν τοῦ Γυμνασίου, ἀνεδείχθη ἀρι...εἰς τὴν μικροπολιτικήν, ἀναμιχθεὶς ...ιδῶς εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἐπιτρο...τιδίων, εἰς τὰς μετὰ τοῦ διδασκάλου ...ενέξεις τῶν Μυτατιωτῶν, χώνων τὴν ...τοῦ παντοῦ, παντοῦ σπείρων ζιζάνια, ...ὸ διαιρῶν, παντοῦ ἀναμοχλεύων πάθη ...ίσῃ, ἵνα κατὰ τὴν πτωχήν του ἰδέαν ...ὰς διαιρέσεις αὐτὰς βασιλεύσῃ αὐτὸς ὁ ...εἰς κάθε τι ἄξιον λόγου προσόν, ὁ ...μένος πάσης ἀξίας, ὁ ναυαγὸς τοῦ ἀιο...τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ ...ν ματαίως κατηνάλωσε τὰ ἔτη τῆς νεό...τοῦ σπουδάζων.

...εἰς τὰς συγκεκριμένας ὅλας αὐτὰς κα...ίας μας οὐδὲν ἔχων ν' ἀπαντήσῃ, ὑβρί...αὶ μαίνεται διακρίνων μέσα εἰς τὰ νέφη, ...ρεύει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἡ μα...ήματα τῶν ἐχθρῶν πνοὴ νυχτερινὴ κακὴ ...μοκτόνος κακὴ ...ος ἐδημιούργησε. Τοῦ πταίει ἡ Χώρα. πταίει ὁ Γιαννάκης ὁ Κοντολέων, τοῦ ...ὁ πρόεδρος τοῦ Ποταμοῦ, τοῦ πταίουν ...ντες.

...ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἕνας μόνον τοῦ πταίει. πταίει ὁ κυθηραϊκὸς λαός, ποὺ εἰς στιγ...ὰ ἐλκυστικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐφόρτωσεν ἐπὶ ...ῶν του ὤμων ἕνα φορτίον βαρὺ ...ὑπόφορετον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον κύπτει, ...σκοτοδινιᾷ. Εἰλικρινῶς τὸν λυ...

...ΟΚΑΠΗΛΟΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΗΣ....

...ὰ ἐπειδὴ τοιαῦται κατηγορίαι ...ευτοῦνται ἄνευ ἀποδείξεων, ...εται ἡ ἐξιστόρησις τῶν πρά...τοῦ «κατηγορουμένου», αἱ ...δικαιολογοῦν καὶ καταμαρτυ...ῆς κατηγορίας διὰ γεγονότων. ...ν ἀποδείξεις ἀπτᾶς, τὴν ἰδιό...Ἱστορίαν του. Κατηγοροῦμεν ...ἀποδεικνύομεν. Δὲν συκοφαντοῦ...θέτομεν διὰ στοιχείων ἀπροσ...τὴν δρᾶσιν του καὶ τὸ ποιόν

...ΤΑΣ

...θάνατος κ. Τσιτσίλιος!... Ἄς ...ωπος τὴν εὐχήν μας καὶ τὴν ἐκ...ὶ βαθυτάτου μας σεβασμοῦ καὶ ἀς ...ῇ δι' ὅσα ἐγράψαμεν, δι' ὅσα ...καὶ δι' ὅσα θὰ γράψωμεν ἡμεῖς ...καὶ «ἀνισόροποι» εἰς βάρος τῆς ...προσωπικότητος. Ἔβγαλεν ὁ ἀν...τὸ 1924 τὴν «Φωνήν» του φραγ...παντὸς μὴ φίλου του, κατέλαβε ...τὴν πρώτην θέσιν ὡς ὑπεστάτη ...ίσεις τῆς ἡθικῆς καὶ τοῦ πα...ισμοῦ, ἀποκαλεῖ ἡμᾶς «ρυπαρο...καὶ αὐβριστάς», ἔκαμεν εἰς βάρος ...μας ταξείδια εἰς ὅλον τὸν νόμον, ..., καὶ τέλος μᾶς λέγει «αὐτὸ σημ...νὰ εἶσαι ἔξυπνος ἄνθρω...ὅτι ζεῖ μέσω «λοβιτονρῶν».

...ροῦμεν λοιπὸν καὶ μετανοοῦμεν καὶ ...ῶμεν τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι πράγ... μέγας, ἔξυπνος, τοῦ ...καιροῦ ἄνθρωπος. Πτύει αὐθα...ρῆμεν μίαν κοινωνίαν ἀνθρώπων, ...τοῦ ἀποδίδουν τὸν σίελον εἰς λί...λλάρια καὶ εἰς τιμάς.

...ΑΒΟΥΡΑ Κ. Λ. Π.

...γνωστὴ πατσαβούρα, τὸ ρυπαρό...τὸ ὁποῖον δὲν ἄφησεν ἄνθρωπον ...ὰ τὸν ὑβρίσῃ, τὸ ὁποῖον ἐκ περι...ἐσυκοφάντησεν ὅλους τοὺς Κυθη...τὸ ὁποῖον ἀντέδρασεν εἰς κάθε ...ὲς διὰ τὸν τόπον μας ἔργον, τὸ ...ἀντέδρασε κατὰ τοῦ γυμνασίου ...κ.λ....

...ν στοίχημα ὅτι ὅλοι οἱ ἀναγνῶ... μηδενὸς ἀπολύτως ἐξαιρουμέ...ποθέτουν ὅτι τὰ ἀνωτέρω τὰ ...μᾶλλον τὰ ἐμεῖ ἡ «Κυθηραϊκὴ» ...«Φωνὴν τῶν Κηθήρων». Λοιπὸν ...τε ἀναγνῶσταί μας ὅτι τὸ ἀντίθε...αι ἀληθές; Πιστεύετε ὅτι ἡ «Φω... Κυθήρων» τὰ γράφει διὰ τὴν ...ικήν; Καὶ ὅμως.... Ὅποιος θέ...κάρῃ—ὄχι βέβαια νὰ ἀγοράσῃ—...ταῖον φύλλον τῆς Φωνῆς, διὰ νὰ ...λέγομεν ἀλήθειαν.

...ΑΛΙΝ...

...ὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς τελευταίας ἐτησίας χοροεσπερίδος τῆς «Κυθηρ. Ἀδελφότητος» Πειραιῶς, ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Διονύσιος Πετρόχειλος δικηγόρος, παρὰ πᾶσαν σχετικὴν ὑπόδειξιν καὶ μολονότι ἐγνώριζεν ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ κατὰ τὰ ἔτη τῆς γενικῆς εὐμαρείας ἀκόμη, διὰ τὸν χορὸν τῆς Ἀδελφότητος δὲν διετέθησαν πλείονα τῶν 600 εἰσιτηρίων, ἐπλήρωσε φόρον διὰ **750!!!** ἐν ᾧ γνωρίζων τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ἤτις μαστίζει τὸν κόσμον δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπολογίζῃ οὐδεμίαν αὔξησιν.

Ἐκ τῆς τοιαύτης πείσμονος ἐνεργείας του ἐπεβάρυνε τὸ Ταμεῖον τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» μὲ δραχμὰς 2500.

Τί ἔπραξε ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο, δι' ὃ εἶναι ἀπολύτως ὑπόλογος μὴ ζημιωθῇ ἡ Ἀδελφότης καὶ ποίαν δικαιολογίαν ἔχει νὰ προσβάλῃ ἂν καθ' ὃ μόνος ὑπεύθυνος αὐτός, δὲν τὸ συνεπλήρωσεν ἐκ τοῦ ἰδίου του Ταμείου;

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» παρακαλεῖ τοὺς συνδρομητάς της τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξε νὰ σπεύσουν νὰ ἀνανεώσουν αὐτήν, διότι αἱ συνδρομαὶ πρόκειται νὰ καλύψουν τὰς ἐν τῷ μέλλοντι ζημίας καὶ ν' ἀσφαλίσουν τὴν ἔκδοσίν της.

Ἂν ὅλοι οἱ ἀγῶνες ἔχουν ἀνάγκην προσπαθείας καὶ θυσιῶν, ἡ «Κυθηραϊκὴ» αἰσθάνεται ὅτι καὶ θυσίας ἔχει ὑποστῆ καὶ εἰς προσπάθειαν δὲν ὑπελείφθη. Θὰ ἦτο ἄδικον συνεπῶς ἂν καὶ εἷς, ἔστω, τῶν χιθεσινῶν της συνδρομητῶν τὴν ἐγκατέλειπε σήμερον ὅτε ζητεῖ παρ' αὐτῶν ἁπλῆν μόνον ἐξασφάλισιν τοῦ οἰκονομικοῦ της βίου.

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν τὰ τῆς ἀνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου — Ἁγίας Μόνης, ὁ ὁποῖος θὰ φθάσῃ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ Μοναστηρίου.

Διὰ τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἡ δύσκολος καὶ κουραστικὴ μέχρι τοῦδε ἀνάβασις εἰς τὸ Μοναστήρι καὶ τὸ ὡραῖον αὐτὸ κυθηραϊκὸν τοπεῖον, θὰ μεταβληθῇ εἰς ἕνα διασκεδαστικὸν περίπατον.

Εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην μας, ὁ ὁποῖος συνέλλεξε τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ καὶ ὁ ὁποῖος αὐτοπροσώπως ἐπιβλέπει ὡς πληροφορούμεθα τὴν ἐκτέλεσίν της, ἀξίζει κάθε τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Εἶνε εὔθυμος ἄνθρωπος ὁ κ. Ἰωάννης Ἀνδρόνικος τοῦ Ποταμοῦ;

—Σκανδαλιάρης...

ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ

ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ.—Νὰ ποῦ τὰ Πιτσινιάνικα ἀπέκτησαν πιὰ τὴν πολυπόθητη συγκοινωνία. Μέσα σὲ λίγο καιρὸ δύο δρόμοι ἔγιναν στὸ ὡραῖο αὐτὸ χωριό. Ὁ ἕνας ἀπ' τὸ σχολεῖο Μαρκισάκια φθάνει ὡς τὸ ἐργοστάσιο Μπαγιώκου κι' ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴ θέση Πλακούρα ἕως τὴν Λαγκάδα.

Γιὰ τοὺς δύο αὐτοὺς δρόμους ξοδεύτηκαν 6682 δραχμὲς καὶ 135 μεροκάματα προσωπικῆς ἐργασίας, κατόρθωσαν δὲ οἱ Πιτσινιάνοι μ' αὐτοὺς τοὺς δύο δρόμους νὰ συγκοινωνοῦν μὲ αὐτοκίνητα μὲ τὴν ὁδὸν Καρβουνιάδων, Μυρτιδίων, Ποταμοῦ καὶ Μυλοποτάμου, δηλαδὴ μὲ τὶς κυριότερες ἀρτηρίες τοῦ νησιοῦ.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων αὐτῶν μας δείχνει τί μπορεῖ νὰ κάμῃ λίγη προθυμία καὶ λίγη καλὴ θέληση.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Πιτσινιάνοι εἶναι ἄξιοι κάθε θαυμασμοῦ καὶ συγχαρητηρίων γιατὶ ὅλοι μαζὶ δουλέψανε γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἔργου μὲ προθυμία καὶ ζῆλο.

Γιὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ τοὺς συγχαίρω καὶ τοὺς εὔχομαι μὲ τὴν ἴδια προθυμία καὶ τὸν ἴδιο ζῆλο νὰ κάμουν καὶ τὸν ὀχετὸ εἰς τὴν θέση Λαγκάδα, πρᾶγμα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν τελεία συγκοινωνία καὶ τελοιοποίηση τοῦ ὅλου ἔργου.

ΓΕΩΡΓ. ΣΑΜΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ
Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ
ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ
ΟΔΟΣ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ 4
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Τακτικαὶ ἀναχωρήσεις δι' Αὐστραλίαν Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικήν.
Ἐκδίδομεν Εἰσιτήρια δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΟΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΝ

Ἐντιμότατε κ. Συνάδελφε,

Εἰς τὴν μὴ πατσαβοῦραν Σας, μεταξὺ πολλῶν καὶ ἄλλων σπουδαίων καὶ σοβαρῶν, ἀναγράφετε καὶ τὰς ἑξῆς .... μεγάλας ἀληθείας, μισητὴς τοῦ ψεύδους πάντοτε.

Τὸ Συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς ἐξέδωκε τὰ ἑξῆς βουλεύματα:

1ον) «Ἀπαλλακτικὸν βούλευμα ὑπὲρ τῆς κατηγορηθείσης ἐπὶ ὑπεξαιρέσει ἐπιτροπῆς τοῦ Γυμνασίουμας καὶ τοῦΜητροπολίτουμας»

2ον) «Ἀπαλλακτικὸν βούλευμα τοῦ Συμβουλίου πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς ὑπὲρ τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Βρετοῦ Κασιμάτη» κατηγορηθέντος ὑπὸ τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἐπὶ καταχρήσει, καὶ

3ον) «Ἀπαλλακτικὴ πρότασις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Πειραιῶς πρὸς τὸ Συμβούλιον ὑπὲρ τοῦ κ. Παναγ. Κασιμάτη Καλούλα» κατηγορηθέντος ἐπὶ κλοπῇ, ἀποδεικνύων οὕτω ὅτι ὁ κ. Γ. Καλοκαιρινός, κακοβούλως διέσυρεν ὑπολήψεις κλπ. φλυναφήματα.

Ἐν τοσούτῳ ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει, ἀγαπητὲ τῆς ἀληθείας διαστροφεῦ, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρῶτα δύο βουλεύματα, ἐγὼ οὐδὲ μίαν μήνυσιν κατ' οὐδενὸς ὑπέβαλα, ἁπλῶς δὲ καὶ μόνον διὰ τῶν δημοσιευμάτων μου ἐπεδίωξα καὶ ἐπέτυχα τὴν δημοσίευσιν ἀπολογισμοῦ πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀκριβῶς ἵνα βουλωθοῦν τὰ στόματα τῶν πολεμίων τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἔργου μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑμεῖς πρῶτος καὶ καλλίτερος.

Ἄλλωστε αἱ καταθέσεις μου κατὰ τὰς τρεῖς πρὸς ἐξέτασιν προσκλήσεις μου ὑπὸ τῆς σχετικῆς ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποδεικνύουν ὅτι οὔ μόνον οὐδένα κατηγόρησα, ἀλλ' ἀπεναντίας ὑπέδειξα, ὅτι οὐδεὶς συνέτρεχε λόγος διεξαγωγῆς ἀνακρίσεων, ἐφ' ὅσον δὲν κατηγορεῖτο ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι κατεχράσθη τὰ χρήματα τῶν ἐράνων καὶ ὅτι ὁ ζητούμενος ἀπολογισμὸς σκοπὸν ἔχει νὰ δείξῃ εἰς τὸ κοινὸν πόσα ἐδαπάνησαν διὰ τὸ ἔργον καὶ τί ὑπελείπετο πρὸς ἀποπεράτωσίν του, ἵνα ὁ Κυθηραϊκὸς κόσμος συνεισφέρῃ καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ ταχύτερον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ διὰ τὸν δημοδιδάσκαλον κ. Βρ. Κασιμάτην βούλευμα μόνον ἕνας διαστροφεὺς τῆς ἀληθείας τῆς ἰδικῆς σας κακῆς πίστεως ἠδύνατο νὰ τὸ συσχετίσῃ πρὸς τὴν «Κυθηραϊκὴν» ἐφ' ὅσον αὕτη ἦτο ξένη εἰς νὰς κατ'αὐτοῦ κατηγορίας μὲ τὰς ὁποίας ἠσχολήθη τὸ Συμβούλιον κατόπιν μηνύσεων τῶν κατοίκων Μυτάτων.

Τέλος — διότι δι' ἡμᾶς τοὺς ἐκδότας μιᾶς πατσαβούρας, εἶναι ἀνιαρὸν νὰ κατεχώμεθα εἰς ποταπότητας τῆς ἰδικῆς σας μικρότητος, φιλαληθέστατε κ. ἐντιμότατε κ. συνάδελφε ἐν δημοσιογραφίᾳ,— δὲν εἴμεθα ἡμεῖς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατηγορίαν ποῦ διετυπώθη κατὰ τοῦ ὑπ' ἀπαλλαγὴν κ. Παναγ. Κασιμάτη ἢ Καλούλα.

Εἰς γνῶσιν μας περιῆλθεν ἡ εὐρύτατα ἀνὰ τὴν νῆσον κυκλοφορήσασα φήμη, περὶ κλοπῆς χρημάτων ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Μυρτιδιωτίσσης. Ὅπως εἴχομεν συνεπῶς καθῆκον καὶ χωρὶς νὰ κατονομάσωμεν τὸν φερόμενον ὡς δράστην ἢ ν' ἀφήσωμεν νὰ ὑπονοηθῇ τίς οὗτος, ἀνεγράψαμεν τὸ γεγονός, ζητοῦντες ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς μονῆς νὰ ἐξηγήσῃ περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται.

Ἡ πρᾶξίς μας αὕτη σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Μονῆς καὶ μόνον, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῇ εἰμὴ ἀπὸ ἀνθρώπους κακῆς πίστεως.

Πόσον δὲ καλὴ ὑπῆρξεν ἡ κινήσασα ἡμᾶς εἰς τὴν δημοσίευσιν ταύτην διάθεσις ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τούτου.

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας, ὅπως ἐξακριβωθῇ ἡ ἀλήθεια διὰ κοινοῦ φίλου πρὸς τὸν ταμίαν τῆς Μονῆς κ. Ἰωάννην Ἀνδρόνικον καὶ τὸν ὑπογραψομενον ἐζητήσαμεν τὴν ἔκδοσιν ἀνακοινωθέντος παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς, δίδοντος σαφῆ ἀπάντησιν εἰς τὴν κυκλοφορουσαν «κοινὴν φήμην».

Ἀντὶ τούτου ὁ κ. Ἀνδρόνικος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς ὡς ὑνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν: Κυκλοφορεῖ πράγματι φήμη περὶ κλοπῆς ὑπὸ τοῦ Καλούλα ἀπὸ τὴν καλογραίαν Ζαφείρω, ἀλλὰ ταύτην ἐκοινολόγησεν ὁ Μητροπολίτης μας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς δυοφημίσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἵνα ὑπαχθῇ ἡ διαχείρισις αὐτοῦ εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

Κατόπιν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης-καὶ ἄλλων πληροφοριῶν τὰς ὁποίας εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν θὰ ἐκθέσωμεν— ἤτις δεινὴν προσῆπτε μομφὴν κατὰ τοῦ ἀνωτέρου πάσης ὑπονοίας Μητροπολίτου μας, τί ἀνεμίνατε νὰ πράξωμεν κ. Τσιτσίλιε;

Ν'ἀφήσωμεν τὸ πράγμα νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῆς λήθης ἢ νὰ ζητήσωμεν τῆς ἀληθείας τὴν ἀποκατάστασιν;

Ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν τὸ δεύτερον.

Ἐὰν συνεπείᾳ τοῦ δημοσιεύματός μας, ἐπενέβη ἡ Δικαστικὴ Ἀρχὴ αὐτεπαγγέλτως, μᾶς εἶναι ἀδιάφορον, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡμεῖς δὲν ἀπευθύνθημεν πρὸς αὐτήν, ἀλλὰ πρὸς τὸ διοικοῦν τὴν Μονὴν Συμβούλιον.

Τὸ ἂν τώρα ἀπαλλαγῇ ὁ κ. Π. Κασιμάτης ἢ Καλούλας, δὲν θὰ μᾶς λυπήσῃ διότι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν προσωπικὰ μὲ τὸν ἄνθρωπον. Ἀπ'ἐναντίας θὰ χαρῶμεν, διότι ἡ ἀπαλλαγή του θὰ ἔχῃ καὶ συνέπειαν τὴν ἀνεύρεσιν τῶν κακοηθεστάτων συκοφαντῶν του ἐξ ὧν ἐξεπήγασεν ἡ φήμη συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐγράψαμεν.

Τέλος, ἂν συνεπείᾳ τῶν βουλευμάτων ἐξ ὧν ἐπεδράμετε καθ' ἡμῶν, κ. συνάδελφε, πρόκειται νὰ μηνυθῶμεν, μὴ νομίσετε ὅτι πτοούμεθα. Οἱ νομίζοντες ὅτι τοὺς ἠδικήσαμεν ἃς μᾶς διώξουν. Πολὺ δὲ περισσότερον Σεῖς, ἐναντίον τοῦ ὁποίου δὲν θὰ παύσωμεν ἐπιτιθέμενοι ἐφ' ὅσον ἔχομεν πρὸς τοῦτο δεδομένα, ὅτι ζημιώνετε τὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΑΣ
Π. ΠΙΤΛΙΓΓΕΡ
Μετεφέρθη Κολοκοτρώνη 57 — Ἀθῆναι

Η ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ

Η ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΜΕΣΑ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

[Ἡ «Κυθηραϊκὴ» δημοσιεύουσα τὴν κατωτέρω ἀνταπόκρισιν, ἀναφερομένην εἰς τὴν μὴ ὑπὸ τῶν Προέδρων τοῦ τέως Δήμου Κυθήρων, ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Μονῆς Μυρτιδίων κατὰ τὴν κοινὴν σύσκεψίν των ἐν Καρβουνάδες τὴν 6ην Ἀπριλίου, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην της διὰ τὴν προκύψασαν διαφωνίαν καὶ θὰ θεωρηθῇ εὐτυχής, ἂν τῆς γνωσθοῦν αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόψεις τῆς διοικούσης τὴν Μονὴν Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Προέδρων τοῦ τέως Δήμου Ποταμίων αἱ τόσον ἀντίθετοι.]

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ (ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ Μονὴ τῶν Μυρτιδίων διῳκεῖτο ἐπὶ ἑξήκοντα καὶ πλέον ἔτη δυνάμει τοῦ ΡΝ' Νόμου ἐκλεγομένης τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν τέως Δήμων Κυθηρίων καὶ Ποταμίων. Μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν Δήμων καὶ τὴν σύστασιν τῶν Κοινοτήτων νεώτερος Νόμος—ὁ 2355—ὥρισεν, ὅπως τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγωνται ἀνὰ δύο παρὰ τῶν Κοινοτήτων ἑκατέρου τῶν τέως Δήμων, προεδρεύει δ' αὐτῆς ὁ ἑκάστοτε Εἰρηνοδίκης καὶ ὑποβάλλονται αἱ πράξεις αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου. Τὸ ὑϑον ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 ἐνοριακοῦ Νόμου ὥρισεν, ὅπως αἱ ἐν λόγῳ πράξεις ὑποβάλλωνται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπὸ 3ης Ἰουλίου 1924 ἀπόφασις τοῦ τότε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἔδωκε τὴν ἑρμηνείαν, ὅτι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον δέον νὰ ἀσκῇ δικαιοδοσίαν δευτεροβαθμίου καὶ οὐχὶ πρωτοβαθμίου δικαστικῆς Ἀρχῆς, δεδομένου δὲ ὅτι ὁ μνημονευθεὶς ἐνοριακὸς Νόμος ἦρε τὴν ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ναῶν δικαιοδοσίαν τοῦ τε Νομάρχου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπομένει ἀπὸ τοῦ 1924 ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἱεροῦ Κυθηραϊκοῦ προσκυνήματος τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἄνευ ἀμέσως ἐποπτευούσης δημοσίας Ἀρχῆς. Διὰ τοῦτο πλεῖστα ὅσα πρωτότυπα καὶ «σόλικα» λαμβάνουν χώραν. Τὰ μέλη λ.χ. τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς ἄλλοτε ἐξελέγοντο παρὰ τῶν προέδρων τῶν Κοινοτήτων καὶ διωρίζοντο καὶ ἀπελύοντο ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἀπὸ τοῦ 1924 ὅμως ἐκλέγονται παρὰ τῶν προέδρων καὶ ἐγκαθίστανται μόνα τὰ τῶν θέσεις τῶν παρ' οὐδενὸς διοριζόμενα. Οἱ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ τῶν διαχειρίσεων ἐνῷ ἄλλοτε λεπτομερῶς καὶ αὐστηρῶς ἠλέγχοντο ἀπὸ τὸν Νομάρχην, ἀπὸ τοῦ 1924 ἐγκρίνονται μόνον ἀπὸ τοὺς διορίζοντας τὴν ἐπιτροπὴν προέδρους καὶ ἀπὸ οὐδένα ἄλλον. Δηλαδὴ μὲ ἄλλα λόγια «Γιάννης κερνᾷ—Γιάννης πίνει».

Ἐφ' ὅσον εἰς τὰς πράξεις καὶ τὰ ἔργα τῶν ἐπιτροπῶν ἐκυριάρχει τὸ παλαιὸν νοικοκυρίστικο πνεῦμα, ὁ Κυθηραϊκὸς κόσμος ἔβλεπε πάντοτε τὴν εἰρήνην μεταξὺ ἐπιτροπῶν καὶ προέδρων βασιλεύουσαν καὶ ἔργα πολλὰ κατ' ἔτος ἐν τῇ Μονῇ ἐγίνοντο ἐπιμελείᾳ τῶν τιμίως διαχειριζομένων τὴν περιουσίαν αὐτῆς μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἀπὸ τοῦ 1928 ὅμως ἤλλαξαν τὰ πράγματα. Ὁ καὶ τότε βουλευτὴς κ. Τσιτσίλιος ἔβαλε τὴν οὐρά του καὶ εἰς τὸ Μοναστήρι μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐκποιήσῃ τὴν ἀκίνητον περι

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ,,

ΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΥ ΕΡΜΑΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

ΧΩΡΑ.—Τὴν 14ην Ἀπριλίου καὶ κατὰ νὰς 2-3 μ. μ. τὸ ἱστιοφόρον «Ζωοδόχος Πηγὴ» τῶν κ.κ. Ξηνταράκου, Ἀστροπαλιώτη καὶ Βέζου, τύπου «τρεχαντῆρι», τόννων 35 περίπου φορτωμένον μὲ διάφορα ἐμπορεύματα ἐκ Πειραιῶς καὶ κατευθυνόμενον εἰς Καψάλι, εὑρίσκετο μεταξὺ Διακοφτίου καὶ τῶν νησίδων «Δραγονάρες». Ἐνῷ ὁ καιρὸς—βορρᾶς— ἦτο ἀρκετὰ εὐνοϊκὸς καὶ τὸ ἱστιοφόρον ἐπροχώρει κανονικῶς, αἰνιφιδίως καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τό περιμένῃ ἤρχισαν νὰ ὑψοῦνται πελώρια κύματα σιρόκου, τὰ ὁποῖα ἐπιπίπτοντα ἐκ τῶν ἔμπροσθεν κατὰ τοῦ ἱστιοφόρου καὶ εἰσερχόμενα ἐντὸς αὐτοῦ, ἀνέκοπτον τελείως τὴν ταχύτητά του. Τοιουτοτρόπως εὑρισκόμενον τὸ ἱστιοφόρον μεταξὺ δύο ἀντιθέτων καὶ ἰσχυροτάτων δυνάμεων, τοῦ πνέοντος δηλ. ἰσχυροῦ βορρᾶ, ὁ ὁποῖος τὸ ὤθει πρὸς τὰ ἔμπρός, ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἀντίθετων ἐχόντων διεύθυνσιν μεγάλων θαλασσίων κυμάτων, ἀφ' ἑτέρου ὑφίστατο δοκιμασίαν τρομερὰν τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀρπαγὴ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου τοῦ φλόκου του, τὸ κουρέλιασμα τοῦ πρημνήσιου παντιοῦ καὶ τὸ σπάσιμο τοῦ πρημνήσιου καταρτιοῦ του. Πρὸ τοῦ προφανοῦς πλέον κινδύνου τοῦ ναυαγίου εὑρισκόμενοι ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ ἱστιοφόρου κατέβαλον ὑπεράνθρωπους προσπαθείας καὶ κατὰ τὸ σουρούπωμα κατώρθωσαν κακήν κακῶς νὰ φθάσουν εἰς ἕνα ὁρμίσκον καλούμενον «Παπᾶ αὐλάκι», ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς νήσου, ὄχι καὶ τόσον ὑπήνεμον, ἀλλὰ πάντως ἀσφαλέστερον ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. Ἐκεῖ ἔρριξαν τὶς ἄγκυρες καὶ ἐπερίμεναν «νὰ στρώσῃ ἡ θάλασσα» λίγο διὰ νὰ πᾶνε στὸν Αὐλέμονα. Ἀντὶ δμως νὰ ἐλαττωθῇ τοὐναντίον ἡ τρικυμία ηὐξήθη κύματα δὲ ὁρμητικώτατα εἰσεχώρουν καὶ ἐντὸς τοῦ ὁρμίσκου. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ μεγάλη ἄγκυρα ἐκόπη, τὸ πλοῖον δὲ παρασύρον τὴν μικρὰν ἐφέρετο μὲ ὁρμὴν κατὰ τῶν βράχων. Κατ' εὐτυχῆ ὅμως καὶ ἐντελῶς ἀξιοθαύμαστον τύχην προσέκρουσε τοῦτο ἐπὶ τῶν βράχων οὐχὶ μὲ τὴν πλευράν, ὁπότε βέβαια θὰ συνετρίβετο, ἀλλὰ μὲ τὴν πρύμνην, τοιουτοτρόπως δὲ τὸ ὀγκῶδες τιμόνι του ἐθρυμματίσθη τελείως, ἀνεχαίτισεν δμως τὴν ὁρμὴν τοῦ ἱστιοφόρου καὶ τὸ ἔσωσεν ὡς ἐκ θαύματος. Τὸ πλήρωμα ἀμέσως διὰ καταλλήλων χειρισμῶν τὸ ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τοὺς βράχους καὶ μὲ ἰσχυρὰ σχοινία—«τόνους»— τὸ προσέδεσεν ἀσφαλῶς ὀλίγον ἀνοικτότερα. Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἔμεινεν ὅλην τὴν νύκτα τῆς 14ης πρὸς τὴν 15ην Ἀπριλίου ἐνῷ κάποιος ἐκ τοῦ πληρώματος ἐπῆγεν διὰ ξηρᾶς εἰς Αὐλέμονα, ὅπου εἶχαν ποδίσει μερικὰ καΐκια σφουγγαράδικα καὶ τὴν ἑπομένην τὸ πρωῒ ἐγύρισεν εἰς τοῦ «Παπᾶ τ' αὐλάκι» μὲ ἕνα ἐξ αὐτῶν βενζινοκίνητον, τὸ ὁποῖον προσέδεσεν τὸ ἱστιοφόρον καὶ τὸ ἐρυμούλκησεν εἰς τὸν Αὐλέμονα. Ἐκεῖ ἔμεινεν ὀλίγας ἡμέρας μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἐκ νεαπόλεως κάποιο βενζινόπλοιον εἰδοποιηθέν, νὰ τὸ ρυμουλκήσῃ μέχρι Καψαλίου. Ἐν τῷ μεταξὺ δμως ἐπέρασαν ἀπὸ τὸν Αὐλέμονα δύο κότερα βενζινοκίνητα, ἕνα Γαλλικὸν καὶ ἕνα Δανικόν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ Γαλλικὸν ἐφωδιασμένον μὲ ἰσχυροτέραν μηχανὴν ἐρυμούλκησε τὸ ἱστιοφόρον δωρεὰν εἰς τὸ Καψάλι. Αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐκ τῆς τρικυμίας τὸ καΐκι ὑπελογίσθησαν εἰς εἴκοσι χιλιάδας δραχ. περίπου τὰς ὁποίας καὶ κατέβαλον ὅσοι εἶχον ἐμπορεύματα ἐντὸς αὐτοῦ, ἕκαστος ἀναλόγως τῆς ἀξίας του ἐμπορεύματός του. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι παρ' ὅλον τὸν μέγιστον κίνδυνον ποῦ διέτρεξε τὸ πλοῖον, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀβαρίαν ἐμπορεύματος ἔκαμε.

ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

Ὁ ἀστυνόμος Κυθήρων κ. Χρυσαφίτης δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ἀγορανομίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐζήτησε πρὸ καιροῦ νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ ἡ λῆψις μέτρων πρὸς περιορισμὸν τῆς διαρκοῦς ἀνατιμήσεως τῶν τροφίμων, ἰδίως δὲ τῶν ἐντὸς τῆς Νήσου παραγομένων. Τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ἀπάντησιν ταύτης ὑπέδειξε τὴν ἴδρυσιν Λαϊκῆς Ἀγορᾶς κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Ἀθήναις τοιούτων. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Ἀστυνόμος ἐκάλεσε τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Κυθήρων, τοὺς ἐμπόρους καὶ ἄλλους ἐνδιαφερομένους καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς τὸ περιεχόμενον τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, συνέστησε δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ καθορίσουν τὴν ἡμέραν τῆς Λαϊκῆς Ἀγορᾶς καὶ ἄλλας λεπτομερείας. Οὗτοι πρόκειται συνερχόμενοι νὰ συντάξουν σχετικὸν ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλουν εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχάς.

ΕΝΑΣ ΙΕΡΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

ΚΑΛΑΜΟΣ. — Συνεπείᾳ αἰτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς συλλογῆς ἐράνων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ τοῦ «Ἁγίου Νικήτα» εἰς τὸ χωρίον μας τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας ἔδωσε παράτασιν τῆς προθεσμίας πρὸς συλλογὴν ἐράνων δι' ἓν ἔτος, ἤτοι καθ' ὅλον τὸ 1930. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο θὰ δοθῇ εὐκαιρία καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέχρι σήμερον δὲν ἠνείσφερον, νὰ προσφέρουν τὸν ὀβολόν των διὰ τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπόν. Εἶναι ἀξία συγχαρηρίων ἡ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία διὰ τῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν της κατώρθωσε νὰ φέρῃ τὸ ἔργον εἰς ὃ σημεῖον εὑρίσκεται τοῦτο σήμερον. Εἶναι δμως ἀνάγκη νὰ τὴν βοηθήσουν πάντες ὅπως κατορθώσῃ νὰ τελειοποιήσῃ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπαραίτητος στολισμὸς διὰ τὸ γραφικώτατον χωρίον μας.

ΚΑΛΑΜΙΤΗΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΛΑΜΟΥ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου, κατόπιν αἰτήσεως τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κάλαμος, ἐνέκρινε διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως οἰκήματος εἰς ὃ θὰ στεγασθῇ τὸ νεοσύστατον σχολεῖον 100 χιλ. δραχμῶν.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΥΤΑΤΩΝ

Ἀλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν ὡς ἔχει τὸ κάτωθι εὐχαριστήριον:

"Ὅπως γνωρίσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ εὐεργέτας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Μυτάτων—Διακοφτίου, τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινοτήτος Μυτάτων συνελθὸν σήμερον τὴν 12ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 7 καὶ 30' μ. μ. εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν συνεδριάσεων πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν γνωρίσεως τῶν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος εὐχαριστιῶν, ἃς ἀποδίδουν εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ Εὐεργέτας εἰς τοὺς συντελέσαντας καὶ βοηθήσαντας εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Μυτάτων—Διακοφτίου.

Ἀποφασίζει ὁμοφώνως, πλὴν τοῦ κ. Φιλίππου Ἐμμ. Σκλάβου καταψηφίζοντος διὰ τὴν λέξιν Εὐεργέτης (διότι λέγει θεωρεῖ αὐτὴν ὡς τίτλον μεγάλον πρὸς τὸν κ. Ἰωάν. Πρωτοψάλτην), καὶ ἀποδίδει τὰς εὐχαριστίας εἰς ὅλους τοὺς Εὐεργέτας καὶ συνδρομητὰς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὡς ἄνω ὁδοῦ ἀλλὰ ἐπὶ πλέον εὐχαριστεῖ καὶ εὐγνωμονεῖ τὸν κ. Ἰωάν. Δημ. Πρωτοψάλτην τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐράνων τῆς ὁδοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς γενναιοδωρίας του, ἀγρύπνου ἐπιμελείας καὶ αὐτοπροσώπου ἐπιτηρήσεως, ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἀποτέλεμα θὰ ἔβλεπε ἡ μέχρι αὐτοῦ τοῦ σημείου κατασκευασθεῖσα ὁδός, διὰ τοῦτο ἀνακηρύττει αὐτὸν ὡς μεγαλείτερον Εὐεργέτην καὶ συνδρομητήν. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον συνδράμῃ πάντα τὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα, πάντες δὲ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας μιμοῦνται τοιούτους ἄνδρας ὅπως αὐτὸν

ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη αὐθημερὸν

Ἐν Μυτάτοις τῇ 2-1-30

Ὁ Πρόεδρος Ν. Πρινέας, τὰ μέλη Μ. Ἐμ. Σκλάβος, Ἀντ. Π. Πρινέας, Μ. Φυρὸς καὶ Φίλιπ. Ἐμ. Σκλάβος.

Ο ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ ΦΑΝΟΥ ΚΑΨΑΛΙΟΥ

Ὁ ἐπιστάτης γ'. τάξεως τοῦ Φανοῦ Καψαλίου κ. Ἰωάν. Μαργέτης καλαληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας ἀπεστρατεύθη, εἰς ἀντικατάστασίν του δὲ διωρίσθη ὁ κ. Ἰωάν. Μπαγγῆς.

4) Ἐγκρίνομεν τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κοσμηματογραφήσεως τοῦ Ναοῦ ὑπὸ τὸν ρηθὲν ὅρον, ὅπως τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον ἐκτελεσθῇ τμηματικῶς καὶ ***ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίων καὶ προϋπολογισμοῦ κατηρτισμένων ὑπὸ πτυχιούχου καλλιτέχνου ὑπογεγραμμένων δὲ ὑπὸ ἐπιτροπῆς καλλιτεχνῶν κατὰ τὸν δυνατὸν συμφερώτερον τρόπον καὶ ἐφόσον μετακληθησόμενος πτυχιοῦχος καλλιτέχνης ἀποφανθῇ ὅτι τὸ ἐκτελεσθὲν ἔργον εἶναι τὸ ἁρμόζον καὶ ὁ Ναὸς χρήζει περαιτέρω διακοσμήσεως.*** Παρατηροῦμεν δὲ μετὰ λύπης μας ὅτι τὰ διάφορα κονδύλια εἶναι ἐγγεγραμμένα ***συνολικῶς καὶ οὐχὶ ἀναλυτικῶς*** ὡς ὤφειλε νὰ γίνεται, ἰδίᾳ δὲ τὸ κονδύλιον τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν (20000) τὸ ὑπὸ Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1.

5) Καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι οἱ ἐπὶ τοῦ τέως Δήμου Κυθηρίων ἐκλεγέντες ἐπίτροποι τῆς Μονῆς παύουν ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς ἐκλογεῖς των, ἐφόσον δὲν συμμερίζονται τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις μας καὶ συνεπῶς θέλομεν προβῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν.

Ἐγένετο, ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ὑπογράφεται.

Οἱ Πρόεδροι,

Κυθήρων Ν. Σ. Βαρυπάτης, Λιβαδίου, Ε. Τζάννες, Κοντολιανίκων Π. Δ. Κασιμάτης, Μυλοποτάμου Γ. Θ. Κοντός, Μυρτιδίων Β. Κασιμάτης, Βιαραδίκων Α. Κοντολέων, Καρβουνάδων Π. Κυριάκης.

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΙΩΤΗΣ

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΕΞΩ ΔΗΜΟΥ

Οἱ πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τοῦ τέως Δήμου Ποταμίων ὡς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Φρατσίων ἐκ τοῦ τέως Δήμου Κυθηρίων ἐνέκριναν τὸ ἔργον τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὸν νέον προϋπολογισμόν της διὰ τὴν χρῆσιν 1930—1931.

Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Κατόπιν τούτου, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Χώρας, ἤσκησεν ἔφεσιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ΡΝ' Νόμου ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος διέταξε τηλεγραφικῶς τὸν Εἰρηνοδίκην Κυθήρων ὡς πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας ν' ἀνασταλῇ πᾶσα πρᾶξις τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αὐτῷ ἐφέσεως.

ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΕΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΜΑΣ

ΚΥΘΗΡΑ 12 Μαΐου. Ἰδ. τηλεγ. τῆς «Κυθηραϊκῆς».

Ἐξαιρετικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τοῦ πολιούχου τῆς νήσου μας Ἁγίου Θεοδώρου, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν ἔχει καθιερωθῇ ὡς παγκυθηραϊκὴ ἐμποροπανήγυρις.

Πλῆθη κόσμου ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς νήσου, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἶχον ἀπὸ βαθυτάτης πρωΐας κατακλύσῃ τὸν φερώνυμον Ναὸν τοῦ Πολιούχου καὶ τὸν ἔξω τούτου εὐρύτατον χῶρον.

Εἰς τὴν ἑορτὴν προσέδωκεν ἐξαιρετικὴν ζωηρότητα καὶ ἡ κατὰ ταύτην τελεσθεῖσα δοξολογία καὶ δέησις ὑπὲρ τῶν Εὐεργετῶν τῆς νήσου.

Ἐχοροστάτησεν ὁ Σ. Μητροπολίτης μας ἔχων συλλειτουργοὺς καὶ 24 Ἱερεῖς.

Πανηγυρικοὺς ἐξεφώνησαν ὁ Μητροπολίτης μας κ. Δωρόθεος, ὁ Γυμνασιάρχης κ. Σ. Στάθης καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Τσιτσίλιος.

Παρέστησαν ἐπίσης ἅπαντες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Χώρας, τοῦ Ἡμιγυμνασίου Ποταμοῦ καὶ 4 γειτονικῶν δημοτικῶν σχολείων μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων των.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΝΕΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ ΚΑΒΑΚΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 20 Ἀπριλίου (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν 30ην λήξαντος ἤνοιξε ἡ ἔκθεσις ἔργων γλυπτικῆς νεοελληνικῆς τέχνης εἰς τὰς αἰθούσας Mileh Calleries μὲ 34 νέα ἔργα, χάλκινα, μαρμάρινα καὶ τερρακότες τοῦ ἐν Παρισίοις ἐγκατεστημένου γλύπτου συμπολίτου κ. Ἐμμανουὴλ Τριφύλλη ἢ Καβάκου. Ὁ Ἀμερικανικὸς τύπος γράφει λεπτομερῶς διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κ. Καβάκου. Ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν γράφει, εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ζητὴν τύχην. Προικισμένος μὲ καλλιτεχνικὸν ὁρμέμφυτον εὗρε μόνος του εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκπληρώσῃ πόθους ἀνωτέρους. Ἐνεγράφη εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Μαΐρυλαντ. Διήνυσε τὰς σπουδάς του ἀρηστεύων. Τιμηθεὶς μὲ ὑποτροφίαν τοῦ κληροδοτήματος Ρεϊνχαρτ, ἀνεχώρησε τῷ 1911 εἰς Γαλλίαν ὅπου ἐνεγράφη εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῶν Παρισίων.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Καβάκου ἔλκυσε τὴν 12 τρεχ.

Ο ΑΛΗΘΗΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ὁ ἐν τῇ Χώρᾳ ἀντιπρόσωπός μας ἀπέστειλε τὸν ἀληθῆ ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, τὸν ὁποῖον ἐζητήσαμεν ἀπὸ αὐτόν, ὑποπτευθέντες, ὅτι ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔτσι καὶ τώρα οἱ παρὰ τῆς «Φωνῆς» δημοσιευθέντες ἀριθμοὶ δὲν εἶναι οἱ ἀκριβεῖς. Οὕτω εἰς τὸ Γυμνάσιον ἐνεγράφησαν ἐφέτος οὐχὶ 120 ἀλλὰ 136 μαθηταὶ κατανεμόμενοι ὡς ἑξῆς κατὰ τάξεις: Εἰς τὴν Α'. τάξιν 31, εἰς τὴν Β'. 18, εἰς τὴν Γ'. 27, εἰς τὴν Δ'. 14, εἰς τὴν Ε'. 13 καὶ εἰς τὴν Ϛ'. 33. Ἐν ὅλῳ 136.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ Γυμνασίου τῆς Χώρας καὶ τοῦ Ἡμιγυμνασίου τοῦ Ποταμοῦ ἐμειώθη ἐφέτος. Τοῦτο ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τοὺς λόγους ποὺ θέλει νὰ εἴπῃ ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» ἀλλὰ εἰς τὰς πρώτας ἐκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως ἐντυπώσεις τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Εἰς τὸ Ἡμιγυμνάσιον τοῦ Ποταμοῦ ἡ μείωσις ἀπέβη ἀκόμη αἰσθητοτέρα. Ἐνῷ ἄλλοτε τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον Ποταμοῦ ἠρίθμη ὑπὲρ τοὺς 160 μαθητάς, ἐφέτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ Ἡμιγυμνάσιον Ποταμοῦ μαθηταὶ μόλις 46 ἤτοι 23 εἰς τὴν Α'. καὶ 23 εἰς τὴν Β'. τάξιν. Ὁ κίνδυνος διὰ τὸ Ἡμιγυμνάσιον Ποταμοῦ, μὴ δυνάμενον νὰ ἐνισχυθῇ ἔξωθεν προβάλλει σοβαρώτερος ἀκόμη. Ὅθεν καθῆκον παντὸς καλοῦ πατριώτου εἶναι ἡ ἐνίσχυσις καὶ διατήρησις τῶν δύο αὐτῶν τῆς Νήσου ἱδρυμάτων καὶ οὐχὶ ὁ ἐναντίον των ἀφανὴς καὶ φανερὸς πόλεμος.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΛΙΒΑΔΙΟΥ—ΚΑΛΑΜΟΥ

Εἰς τὸ Λιβάδι τὴν Νέαν Τρίτην, 22 Ἀπριλίου, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Παναγίας ἐδόθη χορὸς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν, τοῦ ὁποίου αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου Λιβαδίου — Καλάμου. Ὁ χορὸς ζωηρότατος, συνεκέντρωσεν ἀρκετὸν κόσμον, θὰ συνεκέντρωνε δὲ πολὺ περισσότερον ἂν ὁ καιρὸς δὲν ἐτρέπετο πρὸς τὸν βροχερὸν πρᾶγμα ποῦ ἠμπόδισε πολλοὺς νὰ πάνε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ ἐκληρώθη καὶ λαχεῖον μὲ διάφορα ἀντικείμενα εὐγενῶς προσφερθέντα ἀπὸ διαφόρους. Τὸ καθαρὸν προϊὸν τοῦ χοροῦ ἀνῆλθεν εἰς δραχ. τέσσαρας χιλιάδας περίπου. Ἀξία συγχαρητηρίων εἶναι ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ τόσον κοινωφελὲς ἔργον της.

ΝΕΟΣ ΕΦΟΡΟΣ

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μετατεθέντος εἰς Ἀθήνας ἐφόρου Κυθήρων κ. Παναγ. Βαρδάκου, μετετέθη εἰς Κύθηρα ἐκ Γυθείου καὶ ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν ὁ ἐφοριακὸς κ. Παναγ. Παπαδόπουλος.

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΝ

Κατὰ τὸ τελευταῖον συνέδριον οὐρολογίας ἐν Μαδρίτῃ ἐξελέγη παμψηφεὶ ἑταῖρος τῆς Διεθνοῦς Οὐρολογικῆς Ἑταιρείας ὁ συμπολίτης οὐρολόγος Ἰατρὸς κ. Βαλέριος Μαρσέλλος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ.

Οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ ὁμογενεῖς, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνουν ξένοι πρὸς τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑκατονταετηρίδος. Καὶ ἐκτὸς τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν παραστάσεων τὰς ὁποίας ἔδωσαν αἱ ἐκεῖ παροικίαι των, ἐξέλεξε παμψηφεὶ τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς Μητροπόλεως Σύδνεϋ διὰ τὴν Ν. Ν. Οὐαλίαν τοὺς κ. κ. Ἀντ. Λεκατσᾶν, Παναγιώτην Εὐαγ. Ἱερ. Κρίθαρην, Ἰωάννην Πρωτοψάλτην, Ἰωακ. Ταβλαρίνην καὶ Ἰωάννην Σάμιον ὅπως τοὺς ἀντιπροσωπεύσουν εἰς τὰς ἐδῶ ἑορτάς.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

ΚΑΡΑΒΑΣ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τὸ χωργιό μας σιγὰ σιγὰ χάρις εἰς τὰ διάφορα ἔργα τῶν μεγάλων εὐεργετῶν του, καὶ τὰ σύγχρονα ὡραῖα σπίτια ποὺ κτίζονται ἀπὸ τοὺς ἐπανακάμπτοντας πολυταλάντους τοῦ Ἐξωτερικοῦ γίνεται ἀγνώριστο. Τελευταίως ἕνα ἀκόμη ἔργο ποὺ συνετελέσθη καὶ τιμᾷ τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν του εἶνε καὶ ἡ μεταφορὰ τοῦ νεροῦ τῆς παλαιᾶς βουσκίνας εἰς τὸ κεντρικὸ ποτάμι. Ἡ ἐπιτροπὴ ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς κ. κ. Εὐαγ. Μ. Κορωναῖον, Ἰ. Βαγγὴν καὶ Παν. Ἱερ. Κορωναῖον εἶνε ἀξία ὁμολογουμένως θερμῶν συγχαρητηρίων, διότι μὲ ζῆλον ἐπιληφθεῖσα ἐπεράτωσεν σὲ τόσο μικρὸ διάστημα τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον μέλει πολὺ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ χωργιό μας δεδομένου ὅτι οἱ ἐρχόμενοι ἐκ Πλατείας ἄμμου καὶ ἀγ. Νικολάου ἔπρεπε νὰ φθάσουν εἰς τὴν «Πορτοκαλιὰ» διὰ νὰ βροῦν νερὸ πόσιμο. Διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔργου δὲν εἶνε ἄσκοπον νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι, ὁ πολλαπλῶς εὐεργετήσας τὸν Καραβᾶ κ. Δ. Κ. Πατρίκιος εἶχε παλαιότερα ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὸ νερὸ τοῦτο, χωρὶς δμως καὶ νὰ εὑρεθῇ κανεὶς νὰ ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν, ὡς ποὺ κατὰ τὸ παρελθὸν καλοκαίρι ἀνέλαβε ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ συντελέσαντος κατὰ πολὺ καὶ τοῦ τότε παρεπιδημοῦντος ἐξ Αὐστραλίας κ. Εὐαγ. Β. Κρίθαρη. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπετάνθη εἰς τὸν ἀλτρουϊστὴν καὶ φιλάνθρωπον τοῦτον, ὅστις ἀμέσως ἀφοῦ τοὺς συνεχάρη ἔστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 12.190 ἕτοιμος νὰ προσφέρῃ καὶ ὅτι ἄλλο ἀπαιτεῖτο διὰ τὴν ἀποπεράτωσίν του. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε καλὸν νὰ ἀποτανθῇ εἰς τοὺς συγχωριανούς μας καθὼς καὶ τοὺς διαμένοντας ἐν Ἀθήναις Πειραιεῖ καὶ Αὐστραλίᾳ τοιούτους καὶ οἱ ὁποῖοι μετὰ προθυμίας προσέφερον τὸν ὀβολόν των. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ καλὴ αὐτὴ ἀρχὴ θὰ συντελέσῃ καὶ διὰ τὸ νερὸ τῶν Μαγγάνων κάτι νὰ γίνῃ.

Ἕνα ἀκόμη ἔργο ποὺ πρόκειται νὰ γίνῃ καὶ νὰ στολίσῃ πολὺ τὸν Καραβᾶ, ἀλλὰ συνάμα νὰ μᾶς ὑπενθυμίζῃ τὸν φόρον εὐγνωμοσύνης ποὺ ὀφείλομεν εἰς ἐκείνους ποὺ προσέφεραν σεβαστὰ ποσὰ διὰ τὸ καλὸ τοῦ χωργιοῦ μας, θὰ εἶνε καὶ ἡ ἀναμνηστικὴ στήλη τῶν εὐεργετῶν του, ποῦ θὰ στηθῇ ἔξω τοῦ παλαιοῦ σχολείου. Οἱ ἀναλαβόντες νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ ἰδίᾳ ὁ ἐνεργητικὸς καὶ δραστήριος πρόεδρος κ. Παν. Ἱερ. Εὐαγ. Κρίθαρης εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ὁποίου καὶ ὀφείλεται, μᾶς ὑπόσχονται τὴν καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσίν του. Ὅσοι βλέπουν τὸν κ. Κρίθαρην εἰς τὸ ἀρχοντικὸ καὶ φιλόξενο σπίτι του παρὰ τὰ Πατήσια τῶν Ἀθηνῶν, θὰ τὸν ἤκουσαν μὲ τί ἐνθουσιασμὸ ὁμιλεῖ διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ὡς καὶ γιὰ κάθε ἄλλο ποῦ ἀφορᾷ τὸ καλόν τοῦ τόπου μας.

Ὡς μανθάνωμεν γρήγορα θὰ τὸν ἔχωμεν ἐνταῦθα μετὰ τῶν τέκνων του καὶ τῆς ἀξιοτίμου καὶ εὐγενεστάτης συζύγου του Εἰρήνης, ποὺ ἀγαπᾷ καὶ ὁμιλεῖ τόσο κολακευτικὰ γιὰ τὸν Καραβᾶ μας. Μετὰ πολύμηνον ἀπουσίαν ἐπανέρχεται μαζὺ καὶ ὁ σεβαστός του πατὴρ καὶ ἱερεὺς μας Εὐαγ. Κρίθαρης ὅστις ὑποστὰς ἔγχειρησιν ἐπιτυχῆ εἶνε ἤδη τελείως καλά.

Δύο ἀπὸ τὰ ἐξοχικά μας ἐκκλησάκια ὁ Ἅγ. Προκόπιος καὶ ἡ Ἁγ. Πατρικία ηὐρύνθησαν καὶ ἀνακαινίσθησαν δαπάναις τ